

KONSORCJUM FIRM

PARTNER WIODĄCY:

**PRZEDSIĘBIORSTWO PROJEKTOWO - USŁUGOWE "INKOM" S.C.
SPÓŁKA PRAWA CYWILNEGO**

40-053 KATOWICE, ul. Św. Barbary 21a * Tel/fax: 32-257-08-66(-67)

Pocztą: inkom@inkom.katowice.pl * Strona: www.inkom.katowice.pl

PARTNER:

„WYG International” Sp. z o.o.

02-366 WARSZAWA, ul. Bitwy Warszawskiej 1920r. 7 * Tel/fax: (22) 492-71-00

Pocztą: warszawa@wyginternational.pl * Strona: <http://www.wyginternational.pl>

PROJEKT NR K - 16 025 - ST - 02 - 01

**Tytuł opracowania: OPRACOWANIE STUDIUM TRANSPORTOWEGO DLA MIASTA WIELUŃ WRAZ
Z KONCEPCJĄ TRAS ROWEROWYCH ORAZ PROJEKTEM PLANU
ZRÓWNOWAŻONEJ MOBILNOŚCI MIEJSKIEJ**

BLOK: STUDIUM TRANSPORTOWE MIASTA

ETAP II. ANALIZY

CZĘŚĆ 1. DELIMITACJA WRAZ Z PROGNOZĄ DEMOGRAFICZNĄ MIASTA WIELUŃ

Zamawiający: Gmina Wieluń

Numer Umowy: 00240/2016 (INKOM nr 25/16) z dnia 2016-08-04

Projektant:
dr hab. Robert KRZYSZTOFIK
dr Tomasz SPÓRNA
mgr inż. Jan GREGOROWICZ
mgr inż. Piotr TRYBUŚ

KATOWICE, CZERWIEC 2017 ROKU

K - 16 025 - ST - 02 - 01 - A

AUTORZY

dr hab. **Robert KRZYSZTOFIK**

dr **Tomasz SPÓRNA**

mgr inż. **Jan GREGOROWICZ**

mgr inż. **Piotr TRYBUŚ**

Z ZESPÓŁEM:

mgr inż. **Katarzyna BARYŻEWSKA**

Lucyna JANIKOWSKA

Anna NASIEK

Ilona SARATOWICZ

Anita WŁODARCZYK

K - 16 025 - ST - 02 - 01 - B

PRZEDSIĘBIORSTWO PROJEKTOWO-USŁUGOWE

„INKOM” S. C.

SPÓŁKA PRAWA CYWILNEGO

40 - 053 KATOWICE, ul. Św. Barbary 21a * Tel/fax: 32-257-08-66(-67)

Poczta: inkom@inkom.katowice.pl * Strona: www.inkom.katowice.pl

Tytuł opracowania: **OPRACOWANIE STUDIUM TRANSPORTOWEGO DLA MIASTA WIELUŃ WRAZ Z KONCEPCJĄ TRAS ROWEROWYCH ORAZ PROJEKTEM PLANU ZRÓWNOWAŻONEJ MOBILNOŚCI MIEJSKIEJ**

BLOK: STUDIUM TRANSPORTOWE MIASTA

ETAP II. ANALIZY

CZĘŚĆ 1. DELIMITACJA WRAZ Z PROGNOZĄ DEMOGRAFICZNĄ MIASTA WIELUŃ

S P I S D O K U M E N T A C J I :

Lp.	Pozycja	Numer	L.ark.
CZĘŚĆ OPISOWA			
1	METRYKA PROJEKTU	K - 16 025 - ST - 02 - 01 - A	2
2	SPIS DOKUMENTACJI	K - 16 025 - ST - 02 - 01 - B	1
3	OPIS	K - 16 025 - ST - 02 - 01 - C	78
CZĘŚĆ GRAFICZNA			
4	Wieluń. Podział miasta na jednostki przestrzenno-funkcjonalne III, IV i V rzędu	<i>plansza w kieszeni foliowej na końcu opracowania</i>	1
CZĘŚĆ ELEKTRONICZNA			
5	Zapis opracowania na nośniku elektronicznym	K - 16 025 - ST - 02 - 01	1CD

K - 16 025 - ST - 02 - 01 - C

O P I S

**Z CZĘŚCIĄ
TABELARYCZNO-GRAFICZNĄ**

Spis treści

WPROWADZENIE.....	5
A. DELIMITACJA MIASTA WIELUŃ W UJĘCIU STRUKTURY PRZESTRZENNO-FUNKCJONALNEJ	6
A1. CEL I ZAKRES PRACOWANIA.....	7
A2. METODOLOGIA PRACOWANIA.....	7
A3. ANALIZA.....	8
A3.1. Podział Wielunia na obwody spisowe.....	9
A3.1.1. Zakres definicyjny obwodu spisowego.....	9
A3.1.2. Obwody spisowe w Wieluniu	9
A3.2. Podział Wielunia na rejony statystyczne	10
A3.2.1. Zakres definicyjny rejonu statystycznego.....	10
A3.2.2. Rejony statystyczne w Wieluniu.....	10
A3.3. Podział Wielunia na obręby ewidencyjne.....	11
A3.3.1. Zakres definicyjny obrębu ewidencyjnego.....	11
A3.3.2. Obręby ewidencyjne w Wieluniu.....	11
A3.4. Podział Wielunia na rejony komunikacyjne.....	12
A3.4.1. Zakres definicyjny rejonu komunikacyjnego.....	12
A3.4.2. Rejony komunikacyjne w Wieluniu.....	12
A3.5. Podział Wielunia na obwody wyborcze.....	12
A3.5.1. Zakres definicyjny obwodu wyborczego	12
A3.5.2. Obwody wyborcze w Wieluniu.....	12
A3.6. Podział Wielunia na obwody szkolne.....	13
A3.6.1. Zakres definicyjny obwodu szkolnego.....	13
A3.6.2. Obwody szkolne w Wieluniu.....	13
A3.7. Podział Wielunia na parafie Kościoła Rzymskokatolickiego.....	14
A3.7.1. Zakres definicyjny parafii.....	14
A3.7.2. Parafie Kościoła Rzymskokatolickiego w Wieluniu.....	14
A3.8. Podział Wielunia na jednostki funkcjonalne w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego.....	14
<i>Materiały kartograficzne dla rozdziału 3. Analiza.....</i>	16
A4. STRUKTURA PRZESTRZENNO-FUNKCJONALNA MIASTA WIELUNIA – KOMENTARZ	25
A5. STRUKTURA PRZESTRZENNO-FUNKCJONALNA MIASTA WIELUNIA – SYNTEZA.....	27
A5.1. Jednostka przestrzenno-funkcjonalna I rzędu.....	27
A5.2. Jednostki przestrzenno-funkcjonalne II rzędu.....	28
A5.3. Jednostki przestrzenno-funkcjonalne III rzędu.....	29
A5.4. Jednostki przestrzenno-funkcjonalne IV rzędu.....	31
A5.5. Jednostki przestrzenno-funkcjonalne V rzędu	32
Aneks kartograficzny (wraz ze spisem rycin).....	34

Spis rycin

Ryc. A1. Obwody spisowe w Wieluniu.....	17
Ryc. A2. Rejony statystyczne w Wieluniu.....	18
Ryc. A3. Podział Wielunia na obręby ewidencyjne.....	19
Ryc. A4. Podział Wielunia na rejony komunikacyjne	20
Ryc. A5. Podział Wielunia na obwody wyborcze (głosowania).....	21
Ryc. A6. Podział Wielunia na obwody szkolne wyznaczone dla szkół podstawowych.....	22
Ryc. A7. Zasięg parafii Kościoła Rzymskokatolickiego w Wieluniu.....	23
Ryc. A8. Struktura przestrzenno-funkcjonalna Wielunia wyznaczona rysunkiem kierunków zagospodarowania przestrzennego w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Wieluń (część Miasto, 2016 r.).....	24
Ryc. A9. Podział miasta Wielunia na jednostki przestrzenno-funkcjonalne II rzędu.....	35
Ryc. A10. Podział miasta Wielunia na jednostki przestrzenno-funkcjonalne III rzędu.....	36
Ryc. A11. Podział miasta Wielunia na jednostki przestrzenno-funkcjonalne IV rzędu.....	37
Ryc. A12. Podział miasta Wielunia na jednostki przestrzenno-funkcjonalne V rzędu.....	38

Spis tabel

Tab. A1. Podział jednostek przestrzenno-funkcjonalnych II rzędu na jednostki III rzędu w Wieluniu.....	31
Tab. A2. Podział jednostek przestrzenno-funkcjonalnych III rzędu na jednostki IV rzędu w Wieluniu.....	31
Tab. A3. Podział jednostek przestrzenno-funkcjonalnych IV rzędu na jednostki V rzędu w Wieluniu.....	33

B. PROGNOZA DEMOGRAFICZNA DLA MIASTA WIELUŃ DO 2040 ROKU

44

B1. CEL I ZAKRES OPRACOWANIA.....	45
B2. METODOLOGIA OPRACOWANIA.....	46
B3. DYNAMIKA LUDNOŚCI WIELUNIA.....	48
B4. PROGNOZA DEMOGRAFICZNA DLA MIASTA WIELUNIA DO 2040 R.	61
B4.1. Wprowadzenie.....	61
B4.2. Prognoza demograficzna dla miasta Wielunia do 2040 r.	65
B4.3. Prognoza liczby ludności wg rejonów komunikacyjnych.....	71

Spis rycin

Ryc. B1. Dynamika zaludnienia miasta Wieluń oraz sołectw obszaru wiejskiego gminy miejsko-wiejskiej Wieluń w latach 2012–2016.....	51
Ryc. B2. Podział Wielunia na rejony komunikacyjne i jednostki przestrzenno-funkcjonalne 5 rzędu.....	55
Ryc. B3. Struktura wieku i płci Wielunia w 2014 roku.....	70
Ryc. B4. Prognozowana struktura wieku i płci ludności Wielunia w 2040 roku	70

Ryc. B5. Prognozowana zmiana liczby ludności.....	78
---	----

Spis tabel

Tab. B1. Możliwe procentowe maksymalne odchylenia wartości prognozowanych względem rzeczywistych.....	47
Tab. B2. Dynamika liczby ludności Wielunia w latach 1995–2015.....	49
Tab. B3. Liczba ludności miasta Wieluń oraz sołectw obszaru wiejskiego gminy miejsko-wiejskiej Wieluń w latach 2012–2016.....	50
Tab. B4. Dynamika liczby ludności Wielunia w latach 1995–2015 na tle województwa łódzkiego, podregionu sieradzkiego, powiatu wieluńskiego i gminy miejsko-wiejskiej Wieluń.....	51
Tab. B5. Składowe przyrostu naturalnego Wielunia na tle obszaru wiejskiego gminy miejsko-wiejskiej Wieluń oraz powiatu wieluńskiego w latach 1995–2015.....	53
Tab. B6. Składowe ruchu migracyjnego Wielunia na tle obszaru wiejskiego gminy miejsko-wiejskiej Wieluń oraz powiatu wieluńskiego w latach 1995–2014.....	54
Tab. B7. Liczba ludności Wielunia w rejonach komunikacyjnych w 2016 roku	56
Tab. B8. Liczba ludności Wielunia w jednostkach przestrzenno-funkcjonalnych V rzędu w 2016 r.....	57
Tab. B9. Struktura płci i wieku mieszkańców Wielunia wg jednostek przestrzenno-funkcjonalnych 5 rzędu w 2016 r.....	59
Tab. B10. Prognozowana płodność kobiet jako wskaźnik prognozy demograficznej Wielunia do 2040 r.....	62
Tab. B11. Współczynnik reprodukcji brutto dla podregionu sieradzkiego w latach 2002–2015.....	63
Tab. B12. Prognozowane zmiany zaludnienia Wielunia w latach 2016–2040. Przedziały pięcioletnie	65
Tab. B13. Prognozowane zmiany zaludnienia Wielunia w latach 2017–2040. Dane roczne.....	65
Tab. B14. Współczynnik przyrostu naturalnego w Wieluniu w latach 2017–2040. Prognoza.....	66
Tab. B15. Prognozowane saldo migracji w Wieluniu w latach 2017–2040.....	68
Tab. B16. Prognoza liczby ludności Wielunia w latach 2020–2040 według grup wieku ludności (przedziały 5-letnie). Wartości bezwzględne i procentowe.....	69
Tab. B17. Prognoza liczby ludności Wielunia w latach 2020–2040 według płci (przedziały 5-letnie).....	70
Tab. B18a. Prognoza demograficzna dla rejonów komunikacyjnych Wielunia – lata 2016–2040.....	72
Tab. B18b. Prognoza demograficzna dla rejonów komunikacyjnych Wielunia – 2020 r.....	73
Tab. B18c. Prognoza demograficzna dla rejonów komunikacyjnych Wielunia – 2025 r.....	74
Tab. B18d. Prognoza demograficzna dla rejonów komunikacyjnych Wielunia – 2030 r.....	75
Tab. B18e. Prognoza demograficzna dla rejonów komunikacyjnych Wielunia – 2035 r.....	76
Tab. B18f. Prognoza demograficzna dla rejonów komunikacyjnych Wielunia – 2040 r.....	77

WPROWADZENIE

PODSTAWĘ FORMALNĄ NINIEJSZEGO OPRACOWANIA STANOWI UMOWA NR 00240/2016 (INKOM nr 25/16) z dnia 2016-08-04 ZAWARTĄ POMIĘDZY GMINĄ WIELUŃ A KONSORCJUM FIRM: PPU "INKOM" S.C. KATOWICE I "WYG INTERNATIONAL" SP. Z O.O. WARSZAWA NA „OPRACOWANIE STUDIUM TRANSPORTOWEGO DLA MIASTA WIELUŃ WRAZ Z KONCEPCJĄ TRAS ROWEROWYCH ORAZ PROJEKTEM PLANU ZRÓWNOWAŻONEJ MOBILNOŚCI MIEJSKIEJ”.

NINIEJSZY TOM STANOWI BLOK: „STUDIUM TRANSPORTOWE MIASTA“ W ZAKRESIE CZĘŚCI 1. DELIMITACJA WRAZ Z PROGNOZĄ DEMOGRAFICZNĄ MIASTA WIELUŃ W RAMACH ETAPU II – ANALIZY.

**A. DELIMITACJA MIASTA WIELUŃ
W UJĘCIU STRUKTURY PRZESTRZENNO-FUNKCJONALNEJ**

A1. CEL I ZAKRES OPRACOWANIA

Dokument stanowi fragment Studium Komunikacyjnego Miasta Wieluń. Mające miejsce zmiany demograficzne, przestrzenne, funkcjonalne i społeczne w obrębie miasta powodują, że aktualność dokumentu w prezentowanej wersji ma limit roku 2030.

Rysunek końcowy zamieszczony na końcu opracowania (w kieszeni foliowej) i wskazany na nim podział Wielunia na zhierarchizowane jednostki przestrzenno-funkcjonalne stanowi podstawę delimitacji miasta mającą służyć wykonaniu prognozy demograficznej.

Prezentowany w dokumencie podział Wielunia na jednostki przestrzenno-funkcjonalne stanowić powinien także podstawę dla definiowania, analizowania i prognozowania istotnych dla miasta zjawisk i procesów społecznych, przestrzennych czy ekonomicznych. Powinien mieć też swoje zastosowanie w przygotowywanych w przyszłości innych dokumentach planistycznych czy strategicznych ze szczególnym uwzględnieniem Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego oraz Strategii Miasta.

A2. METODOLOGIA OPRACOWANIA

Celem opracowania jest konstrukcja delimitacji jednostek przestrzenno-funkcjonalnych Wielunia, uwzględniająca pięć poziomów hierarchicznych. W dokumencie przyjęto dla nich nazwy rzędów. Podstawą delimitacji był rysunek oparty na ortofotomapie w skali od ok. 1:2 000 do 1:10 000 oraz badania terenowe przeprowadzone w Wieluniu w 2016 r. Elementem kluczowym jest rysunek końcowy, w którym linie rozgraniczające wyznaczono w oparciu o lokalizację obiektów infrastruktury mieszkaniowej, infrastruktury komunalnej i transportowej, obiektów i obszarów reprezentujących poszczególne typy zagospodarowania przestrzennego terenu. Nie było możliwe poprowadzenie granic każdorazowo wzdłuż działek ewidencyjnych. Przyjęto niemniej zasadę niedzielenia budynków oraz wyraźnie wyeksponowanych indywidualnych obiektów mających na planie charakter punktowy. Podziałów dokonywano natomiast w obrębie obiektów infrastruktury o charakterze liniowym i powierzchniowym. W przypadku atrybutów przestrzennych o charakterze powierzchniowym podziały te odnosiły się zdecydowanie do typów zagospodarowania przestrzennego miasta o niskim stopniu urbanizacji. Istotną była również zasada, że granice jednostek wyższych pod względem hierarchicznym poprowadzono tak by nakładały się na wybrane granice jednostek niższych hierarchicznie.

W związku z tym przyjęto zasadę pełnego domknięcia i braku rozłączności wydzielonych jednostek niższego rzędu względem jednostek wyższego rzędu. Stąd też jednostkom wyższego rzędu podporządkowano jednostki niższego rzędu w całości, w ten sposób aby ich nie dzielić. Istotę tej uwagi podkreślić należy z uwagi na fakt, iż w wielu miejscach badania percepcji przestrzeni przez mieszkańców wskazywały zarówno na brak domknięcia przestrzennego, jak i jej rozłączność. Wykreślenie jednostek przestrzenno-funkcjonalnych – rysunek końcowy odbywało się trójfazowo.

I. Faza badań studialnych. Oparto je na szczegółowej analizie funkcjonujących już podziałów i delimitacji terytorium Wielunia. Zagadnienie to szczegółowo omówione zostało w dalszej części opracowania w rozdziale zatytułowanym „Analiza”.

II. Faza druga – miała charakter badań terenowych, gdzie wykorzystano metodę wywiadu bezpośredniego. Wywiadów dokonywano wyłącznie poza lokalami mieszkalnymi. Zdecydowanie w obrębie terenów o charakterze publicznym (chodnik, skwer, zieleniec, alejka, plac, parking, przystanek komunikacji miejskiej). W nielicznych przypadkach była to klatka schodowa budynku wielorodzinnego, względnie obręb posesji o charakterze jednorodzinny. Celem wywiadu było uzyskanie odpowiedzi na pytanie o tożsamość mieszkańca z miejscem zamieszkania w co najmniej trzech ujęciach:

- a) Jak Pan(i) określa, nazywa „to” osiedle (okolicę, rejon)?
- b) Jak się nazywa dzielnica (część miasta), w której Pan(i) w tym momencie przebywa?
- c) W jaki sposób Pan(i) jest związana z tym rejonem (handel i usługi podstawowe)?

W pierwszych dwóch przypadkach próbowano także uzyskać informację ogólną o zasięgu danej jednostki. Niemniej tę kwestię wypuklano przede wszystkim w zapytaniach o osiedle (okolicę, rejon).

Na potrzeby badań przeprowadzono łącznie 72 skuteczne wywiady we wszystkich rejonach Wielunia. Miejsca wywiadów oraz ich ilość ustalono według kryterium proporcjonalności do gęstości zaludnienia w danym rejonie oraz różnicowań przestrzenno-morfologicznych, z uwzględnieniem również ich skomplikowanego niejednokrotnie charakteru. Pod pojęciem skuteczności należy tu rozumieć uzyskanie odpowiedzi na co najmniej jedno z dwóch powyższych pytań.

III. Faza (końcowa), w której dokonano krytycznej analizy zarówno dotychczasowych podziałów celowych i tematycznych, jak również uzyskanych wyników badań terenowych. Ostatecznie w ramach przyjętej procedury dokonano delimitacji jednostek przestrzenno-funkcjonalnych miasta uwzględniającej zakres dotychczasowych podziałów celowych i tematycznych, jak i ustaleń opartych o metodę wywiadu. Procedura ta została omówiona szczegółowo w rozdziale zatytułowanym „Struktura przestrzenno-funkcjonalna miasta Wieluń – komentarz”.

A3. ANALIZA

Analizę delimitacji jednostek przestrzenno-funkcjonalnych w obrębie miasta Wielunia oparto na funkcjonujących już podziałach zadaniowych, problemowych i tematycznych. Ustalony dobór podziałów, które były uwzględnione w analizie oparto na celu opracowania, to jest wydzieleniu jednostek stanowiących obszary stosunkowo homogeniczne pod względem cech urbanistycznych obszarów zamieszkałych, cech społeczno-ekonomicznych ludności oraz dziedzictwa przestrzeni związanego z tożsamością lokalną i identyfikacją miejsca zamieszkania. Celowość przeznaczenia niniejszego opracowania wykluczała w naturalny sposób wszystkie inne istniejące już i uwzględnione w analizie podziały. Nie spełniają one albowiem założonego atrybutu wielokryterialności. Uniemożliwia to także hierarchiczny układ przyjętej delimitacji w układzie 5 rzędów podziału.

Ostatecznie uwzględniono podziały Wielunia w ujęciu:

- obwodów spisowych,
- rejonów statystycznych,
- rejonów komunikacyjnych,
- obwodów wyborczych (głosowania),
- obwodów szkół podstawowych,
- parafii Kościoła Rzymskokatolickiego.

A3.1. Podział Wielunia na obwody spisowe

A3.1.1. Zakres definicyjny obwodu spisowego

Pod pojęciem obwodu spisowego rozumie się: jednostkę przestrzenną wyodrębnioną dla spisów powszechnych i innych badań statystycznych według liczby mieszkań i mieszkańców.

Pod kątem sprawnego przeprowadzenia czynności spisowych przez jednego rachmistrza spisowego ustalono kryterium wielkości obwodu spisowego wynoszące nie więcej niż 500 osób i 200 mieszkań. Obwód spisowy wchodzi w skład rejonu statystycznego; maksymalna liczba obwodów w rejonie nie przekracza 9. Identyfikatory obwodów spisowych są jednocyfrowe w przedziale liczb od 1 do 9 w ramach jednego rejonu statystycznego; przekroczenie maksymalnej liczby obwodów powoduje konieczność dokonania podziału rejonu. Podział na obwody spisowe jest zawsze dostosowany do granic jednostek podziału terytorialnego oraz spójny z granicami obrębów stosowanych w ewidencji gruntów i budynków, a na wsi – z zasięgiem miejscowości. Obwód nie może stanowić połączenia całej (całych) miejscowości z częścią (częściami) innej (innych) miejscowości. Każdy budynek mieszkalny lub budynek, w którym znajduje się przynajmniej jedno mieszkanie, wchodzi w całości do jednego obwodu spisowego (bez względu na liczbę mieszkań w danym budynku)¹.

A3.1.2. Obwody spisowe w Wieluniu

W Wieluniu w 2016 r. funkcjonowały 132 obwody spisowe (ryc. 1). Specyfika zabudowy i jej gęstość powodowały to, że większość z nich zlokalizowana była w centralnej części miasta oraz w obrębie największych osiedli blokowych. Z uwagi na cechę homogeniczności morfologicznej zabudowy, obwody spisowe stanowią ważny atrybut kreowania podziału na jednostki przestrzenno-funkcjonalne. Uwzględniając jednakże kryterium opracowywanej delimitacji posiadają mankament jakim jest przyjęta proporcjonalność potencjału demograficznego. Skutkuje to często wyodrębnieniem rozdrobnionych terytorialnie jednostek obejmujących fragmenty, w istocie

¹ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego opublikowane w Dzienniku Ustaw Nr 157 poz. 1031, z późniejszymi zmianami.

jednolitych homogenicznie przestrzeni osiedleńczych. Inna niedogodność tego podziału, częściowo widoczna także w Wieluniu, to fakt, iż niektóre z obwodów spisowych, głównie te obejmujące obszary słabo zurbanizowane w swych granicach zawierają tereny ciągnące do jednostek wyższego rzędu zlokalizowanych w różnych częściach miasta. W badaniach analitycznych przebieg granic obwodów spisowych konfrontowano na bieżąco z przebiegiem granic wyznaczonych innymi podziałami obligatoryjnymi i celowymi oraz faktami wynikającymi z prowadzonych przez autorów badań terenowych.

A3.2. Podział Wielunia na rejony statystyczne

A3.2.1. Zakres definicyjny rejonu statystycznego

Pod pojęciem rejonu statystycznego rozumie się jednostkę przestrzenną agregacji danych statystycznych, złożoną z kilku, nie więcej niż dziewięciu, obwodów spisowych.

Kryterium wielkości rejonu statystycznego jest liczba mieszkań i ludności wynosząca nie więcej niż 2700 osób i 999 mieszkań. Każdy rejon statystyczny otrzymuje niepowtarzalny sześciocyfrowy identyfikator. W przypadku przekroczenia maksymalnej liczby obwodów spisowych jak również liczby mieszkań oraz osób dokonuje się podziału rejonu. Podział na rejony statystyczne jest zawsze dostosowany do granic jednostek podziału terytorialnego oraz spójny z granicami obrębów stosowanych w ewidencji gruntów i budynków, a na wsi z zasięgiem miejscowości. Rejon statystyczny nie może stanowić połączenia całej (całych) miejscowości z częścią (częściami) innej (innych) miejscowości. Budynek nie może być dzielony pomiędzy dwa lub więcej rejonów statystycznych i w całości wchodzi do jednego rejonu statystycznego bez względu na liczbę mieszkań i liczbę osób w nim zamieszkałych².

A3.2.2. Rejony statystyczne w Wieluniu

W Wieluniu w 2016 r. funkcjonowało 20 rejonów statystycznych (ryc. 2). Podobnie jak w przypadku obwodów spisowych, ich największa koncentracja miała miejsce w centralnej części miasta oraz w strefach zabudowy osiedlowej wysokiej. Z uwagi na prawno-administracyjną relacyjność rejonów statystycznych względem obwodów spisowych kształt i zasięg tych pierwszych był ściśle określony liczbą, charakterem i granicami tych drugich. Przebieg granic rejonów statystycznych w Wieluniu tylko częściowo uwzględnia specyfikę układu osadniczego, powiązań funkcjonalnych i tożsamości mieszkańców. Analogicznie jak w przypadku obwodów spisowych, w niektórych osiedlach zabudowy wielorodzinnej uwiadcza się ich podział na kilka mniejszych jednostek. Obszar i szczegółowa lokalizacja obwodów spisowych stanowią najbardziej wyraźne odniesienie do wydzielonych w dalszej części opracowania jednostek przestrzenno-funkcjonalnych V rzędu.

² Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego opublikowane w Dzienniku Ustaw Nr 157 poz. 1031, z późniejszymi zmianami.

Analiza przebiegu granic rejonów statystycznych została skonfrontowana z przebiegiem granic wyznaczonych innymi podziałami obligatoryjnymi i celowymi oraz faktami wynikającymi z prowadzonych przez autorów badań terenowych.

A3.3. Podział Wielunia na obręby ewidencyjne

A3.3.1. Zakres definicyjny obrębu ewidencyjnego

Obręb ewidencyjny (geodezyjny) jest jednostką powierzchniową podziału kraju wyodrębnioną dla celów ewidencji gruntów i budynków. Obręb w jednostce ewidencyjnej jest określany przez jego nazwę i numer lub wyłącznie przez numer. Granice obrębów wiejskich powinny być zgodne z granicami wsi i sołectw, na obszarach miast powinny być zgodne z granicami dzielnic i w miarę możliwości pokrywać się z granicami osiedli i zespołów urbanistycznych oraz naturalnymi granicami wyznaczonymi w szczególności przez cieki, linie kolejowe i inne obiekty fizjograficzne. Przy projektowaniu przebiegu granic obrębów uwzględnia się podział na rejony statystyczne i obwody spisowe. Podział na obręby ewidencyjne i określenie ich granic dokonuje starosta, po zasięgnięciu opinii właściwego miejscowo organu do spraw zagospodarowania przestrzennego oraz właściwej miejscowo jednostki statystyki publicznej³.

A3.3.2. Obręby ewidencyjne w Wieluniu

Miasto Wieluń – część miejska gminy miejsko-wiejskiej Wieluń – podzielone jest na 18 obrębów ewidencyjnych (ryc. 3). Swym zasięgiem obręby ewidencyjne w największym stopniu nawiązują do terytorium jednostek przestrzenno-funkcjonalnych III i IV rzędu. Jednakże z uwagi na ich tytułowy – ewidencyjny cel, zasięg obrębów ewidencyjnych w wielu przypadkach luźno pokrywa się z obszarem miasta delimitowanym wg przyjętego kryterium przestrzenno-funkcjonalnego, uwzględniającego dodatkowo aspekt struktury urbanistycznej i wybranych cech społecznych.

W niniejszej analizie przebieg granic obrębów ewidencyjnych skonfrontowano z przebiegiem granic wyznaczonych innymi podziałami obligatoryjnymi i celowymi oraz faktami wynikającymi z prowadzonych przez autorów badań terenowych.

³ Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków opublikowane w Dzienniku Ustaw Nr 38 poz. 454.

A3.4. Podział Wielunia na rejony komunikacyjne

A3.4.1. Zakres definicyjny rejonu komunikacyjnego

Pod pojęciem rejonu komunikacyjnego rozumie się jednostki wykorzystywane w inżynierii ruchu i badaniach transportowych. Istotą rejonu komunikacyjnego jest jego powiązanie z istniejącym podziałem administracyjnym. Niemniej możliwa jest jego agregacja lub dezagregacja w celu wyodrębnienia potrzebnych w modelu potencjału nowych obszarów, czyli rejonów komunikacyjnych⁴.

A3.4.2. Rejony komunikacyjne w Wieluniu

W Wieluniu w 2016 r. funkcjonowało 35 rejonów komunikacyjnych (ryc. 4). Z uwagi na koncentrację ludności w części centralnej miasta, tam też miało miejsce ich największe zagęszczenie. Podstawą wyodrębnienia rejonów komunikacyjnych w Wieluniu jest cecha podobieństwa zagospodarowania przestrzennego poszczególnych jednostek, a co z tym związane także kwestia podobieństwa charakteru zabudowy oraz specyfika lokalizacji tych jednostek względem podstawowego układu drogowego miasta.

W tworzeniu obrębów komunikacyjnych w Wieluniu działano zgodnie z zasadą delimitacji wzdłuż głównych szlaków komunikacji drogowej i kolejowej.

Jednocześnie w analizie przebiegu granic rejonów komunikacyjnych konfrontowano je z przebiegiem granic wyznaczonych innymi podziałami obligatoryjnymi i celowymi. Ponadto weryfikowano je względem faktów wynikających z ustaleń badań terenowych.

A3.5. Podział Wielunia na obwody wyborcze

A3.5.1. Zakres definicyjny obwodu wyborczego

Pod pojęciem okręgu wyborczego należy rozumieć część terytorium (państwa, województwa, gminy) wydzieloną na potrzeby odbywających się wyborów parlamentarnych, prezydenckich czy samorządowych.

A3.5.2. Obwody wyborcze w Wieluniu

Podczas przeprowadzonych w Wieluniu wyborów samorządowych (16.11.2014 r.) terytorium miasta zostało podzielone na 15 obwodów wyborczych (obwodów głosowania), odpowiednio z których (okręgi) lub w których (obwody) wybierani byli przedstawiciele do Rady Miasta i Gminy Wieluń⁵. Jeden z obwodów miał charakter

⁴ Rosik P., 2012, Dostępność lądowa przestrzeni Polski w wymiarze europejskim, Prace Geograficzne, nr 233, IGiPZ PAN, Warszawa.

⁵ Obwieszczenie Burmistrza Wielunia z dnia 8 kwietnia 2015 roku o numerach oraz granicach stałych i odrębnych obwodów głosowania, wyznaczonych siedzibach obwodowych komisji wyborczych utworzonych na obszarze Gminy Wieluń, lokalach obwodowych komisji wyborczych dostosowanych do potrzeb wyborców niepełnosprawnych oraz o możliwości głosowania korespondencyjnego i głosowania przez pełnomocnika w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonych na dzień 10 maja 2015 r.

zamknięty, w więc „nieterytorialny” i zlokalizowany był w szpitalu. Warto zwrócić uwagę, iż w Wieluniu nie wszystkie obwody wyborcze miały ciągłość przestrzenną.

Podział Wielunia na obwody wyborcze (głosowania) (ryc. 5), ukonstytuowany na potrzeby wyborów parlamentarnych, prezydenckich czy samorządowych stanowi odzwierciedlenie ważnych kwestii społeczno-terytorialnych jakimi są:

- a) zarządzanie miastem uwzględniające proporcjonalne przedstawicielstwo we władzach miasta;
- b) dobra dostępność przestrzenna obwodów wyborczych (i ich siedzib) jako podstawowy atrybut realizacji potrzeb polityki lokalnej wśród mieszkańców miasta.

Delimitacja Wielunia oparta o kategorię obwodu wyborczego w największym stopniu odnosi się do jednostek przestrzenno-funkcjonalnych IV i V rzędu, które stanowią element bazowy rozważań nad strukturą powiązań przestrzenno-funkcjonalnych w mieście. Istniejący w Wieluniu podział miasta na obwody wyborcze oddaje korzystnie układ lokalnych powiązań społecznych uwypuklonych na płaszczyźnie aktywności politycznej mieszkańców. Dodatkowo należy uwzględnić tu fakt wyodrębnienia 8 obwodów głosowania w części wiejskiej gminy Wieluń.

Analizę przebiegu granic okręgów wyborczych i obwodów wyborczych w Wieluniu skonfrontowano z przebiegiem granic wyznaczonych innymi podziałami obligatoryjnymi i celowymi oraz faktami wynikającymi z prowadzonych przez autorów badań terenowych.

A3.6. Podział Wielunia na obwody szkolne

A3.6.1. Zakres definicyjny obwodu szkolnego

Obwód szkolny to dokładnie sprecyzowany terytorialnie (miejscowość, nazwa ulicy i posesji) zasięg terytorialny szkoły publicznej, który definiuje odpowiednia uchwała Rady Miejskiej. Nie wszystkie szkoły publiczne są szkołami „obwodowymi”. Istnienie obwodu szkolnego określa zakres ciążenia uczniów zamieszkujących w jego obrębie do danej szkoły. Istnieje jednak możliwość uczęszczania przez ucznia do innej szkoły, zlokalizowanej poza wyznaczonym obwodem szkolnym.

A3.6.2. Obwody szkolne w Wieluniu

W Wieluniu w 2016 r. funkcjonowały 4 obwody publicznych szkół podstawowych (ryc. 6). Z uwagi na ustawowy obowiązek szkolny, włączenie w życie szkoły nie tylko młodzieży, ale także dorosłych, tworzą one istotne w organizacji miasta Wielunia układy powiązań funkcjonalnych i kulturotwórczych w skali lokalnej. Ponieważ część z nich ma specyficzną lokalizację, np. na granicy dwóch dzielnic nie mogą być bezpośrednim punktem odniesienia do wyznaczania układów przestrzenno-funkcjonalnych. Obwody szkolne stanowią ważne zinstytucjonalizowane układy centrotwórcze. W związku z planowaną likwidacją gimnazjów rola obwodu szkolnego i oddziaływania

społecznego szkoły podstawowej będzie systematycznie wzmacniana na poziomie jednostek przestrzenno-funkcjonalnych III i IV rzędu.

W dokonanej analizie przebieg granic obwodów szkolnych szkół podstawowych konfrontowano na bieżąco z przebiegiem granic wyznaczonych innymi podziałami obligatoryjnymi i celowymi oraz faktami wynikającymi z prowadzonych przez autorów badań terenowych.

A3.7. Podział Wielunia na parafie Kościoła Rzymskokatolickiego

A3.7.1. Zakres definicyjny parafii

Parafia jest podstawową jednostką organizacyjną Kościoła Rzymskokatolickiego w Polsce. Ustawa Państwo a Kościół nadała parafii osobowość prawną, którą następnie potwierdził Konkordat. Przedstawicielem parafii jest proboszcz, którego mianuje biskup diecezji, do której należy parafia. Parafię powołuje ordynariusz diecezji, w obrębie której parafia jest zlokalizowana. Na poziomie biskupstwa muszą być także zatwierdzone granice parafii⁶. Granice te nie są delimitowane w przestrzeni a wyznaczane przynależnością zamieszkałych posesji przy konkretnych ulicach do danej parafii.

A3.7.2. Parafie Kościoła Rzymskokatolickiego w Wieluniu

W Wieluniu w 2016 r. istniały 4 Parafie Kościoła Rzymskokatolickiego (ryc. 7). Wszystkie należą do Dekanatu Wieluńskiego przynależnego z kolei do Archidiecezji Częstochowskiej. Podobnie jak szkolnictwo podstawowe i gimnazjalne, parafie Kościoła Rzymskokatolickiego mają bardzo ważne znaczenie kulturowe i organizacyjne na poziomie lokalnym. Parafie stanowią jeden z bardziej znaczących elementów powiązań przestrzenno-funkcjonalnych miasta. Z uwagi jednak na fakt, iż jest ich w granicach miasta tylko 4 mają one charakter pomocniczy w wyznaczaniu powiązań niższego rzędu. Większą rolę odgrywają natomiast w określaniu jednostek II i III rzędu. W badaniach analitycznych przebieg granic parafii Kościoła Rzymskokatolickiego konfrontowano na bieżąco z przebiegiem granic wyznaczonych innymi podziałami obligatoryjnymi i celowymi oraz faktami wynikającymi z prowadzonych przez autorów badań terenowych.

A3.8. Podział Wielunia na jednostki funkcjonalne w *Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego*

Istotnym elementem w procedurze analizy przestrzennej Wielunia były studia nad szczegółowym układem struktur przestrzennych, które zawarte zostały w rysunku *Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania*

⁶ Prawo kanoniczne oraz Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U.89.29.154 z dnia 23 maja 1989 r. z późniejszymi zmianami).

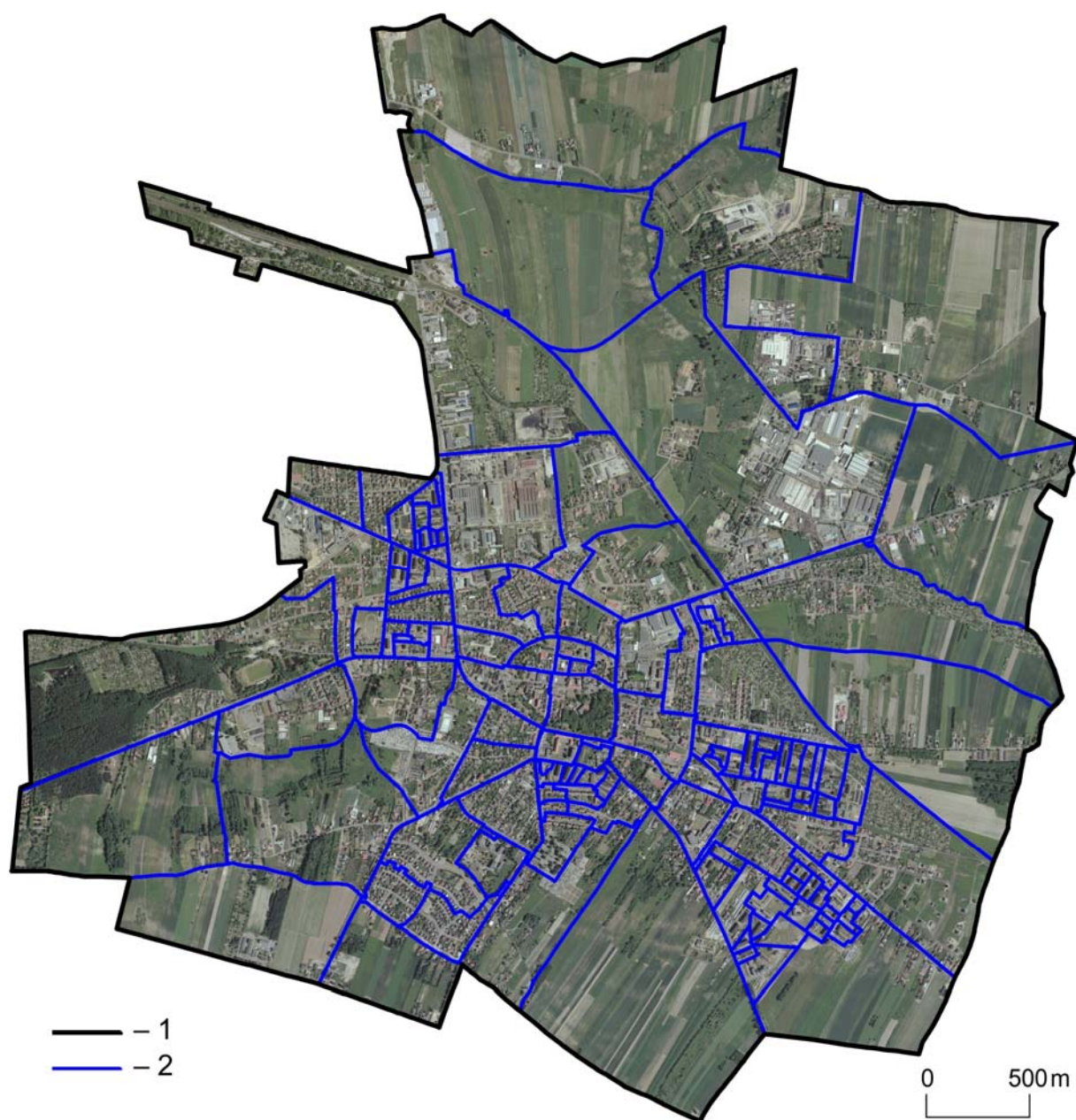
*Przestrzennego Miasta i Gminy Wieluń w 2016 roku*⁷. Rolę szczególną ma tu rysunek w skali 1:5000 pt. „*Miasto Wieluń – kierunki zagospodarowania*” (ryc. 8). Rysunek ten stanowił tło przestrzenno-funkcjonalne aktualnego stanu zagospodarowania miasta, jak również miał podstawowe znaczenie w określeniu kierunków zmian w najbliższej przyszłości. W procedurze delimitacji jednostek przestrzenno-funkcjonalnych oba aspekty – teraźniejszości, jak i przewidywanych kierunków zmian miały równe znaczenie. W delimitacji jednostek przestrzenno-funkcjonalnych uwzględnia się również aspekty społeczne.

W związku z tym, omawiany rysunek SUIKZP nie mógł stanowić prostego przeniesienia funkcji przestrzeni miasta. Uwaga ta dotyczy szczególnie wydzielonych jednostek V rzędu, a w istotnej części także jednostek IV rzędu. Niemniej nawet tam gdzie linie rozgraniczające poszczególne jednostki przestrzenno-funkcjonalne nie były zgodne z przebiegiem linii granicznych poszczególnych typów zagospodarowania przestrzennego miasta Wielunia, miały one istotną rolę w definiowaniu ich charakteru funkcjonalnego oraz lokalizacji rdzeni terytorialnych.

Analizę rozmieszczenia i zasięg poszczególnych typów zagospodarowania oraz ich szczegółową lokalizację konfrontowano także z przebiegiem granic wyznaczonych innymi podziałami obligatoryjnymi i celowymi, a także z ustaleniami wynikającymi z przeprowadzonych badań terenowych.

⁷ Uchwała Nr XXX/302/16 Rady Miejskiej w Wieluniu z dnia 9 grudnia 2016 r. - <http://www.bip.um.wielun.pl/bipkod/027/002>.

**Materiały kartograficzne
dla rozdziału A3. Analiza**

Ryc. A1. Obwody spisowe w Wieluniu

Oznaczenia: 1 – granica miasta, 2 – granice obwodów spisowych.

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Ryc. A2. Rejony statystyczne w Wieluniu

Oznaczenia: 1 – granica miasta, 2 – granice rejonów statystycznych.

Źródło: opracowanie na podstawie danych GUS.

Ryc. A3. Podział Wielunia na obręby ewidencyjne

Oznaczenia: **1** – granica miasta, **2** – granice obrębów ewidencyjnych.

Źródło: opracowanie na podstawie materiałów UM w Wieluniu.

Ryc. A4. Podział Wielunia na rejony komunikacyjne

Oznaczenia: **1** – granica miasta, **2** – granice rejonów komunikacyjnych.

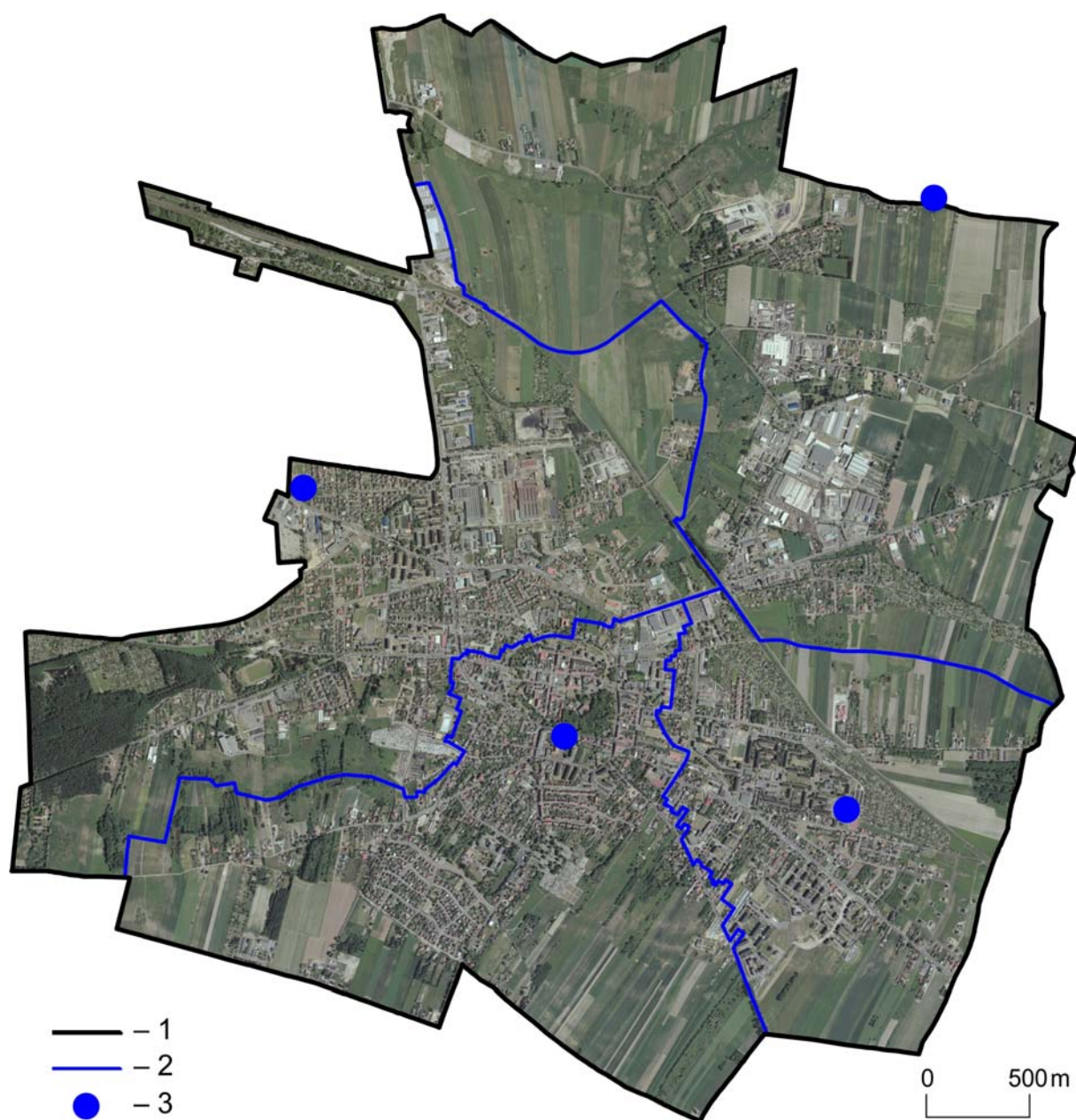
Źródło: opracowanie własne.

Ryc. A5. Podział Wielunia na obwody wyborcze (głosowania)

Oznaczenia: 1 – granica miasta, 2 – granice stałych obwodów wyborcze, 3 – siedziby stałych obwodów wyborczych, 4 – przynależność niemających ciągłości przestrzennej fragmentów obwodów wyborczych.

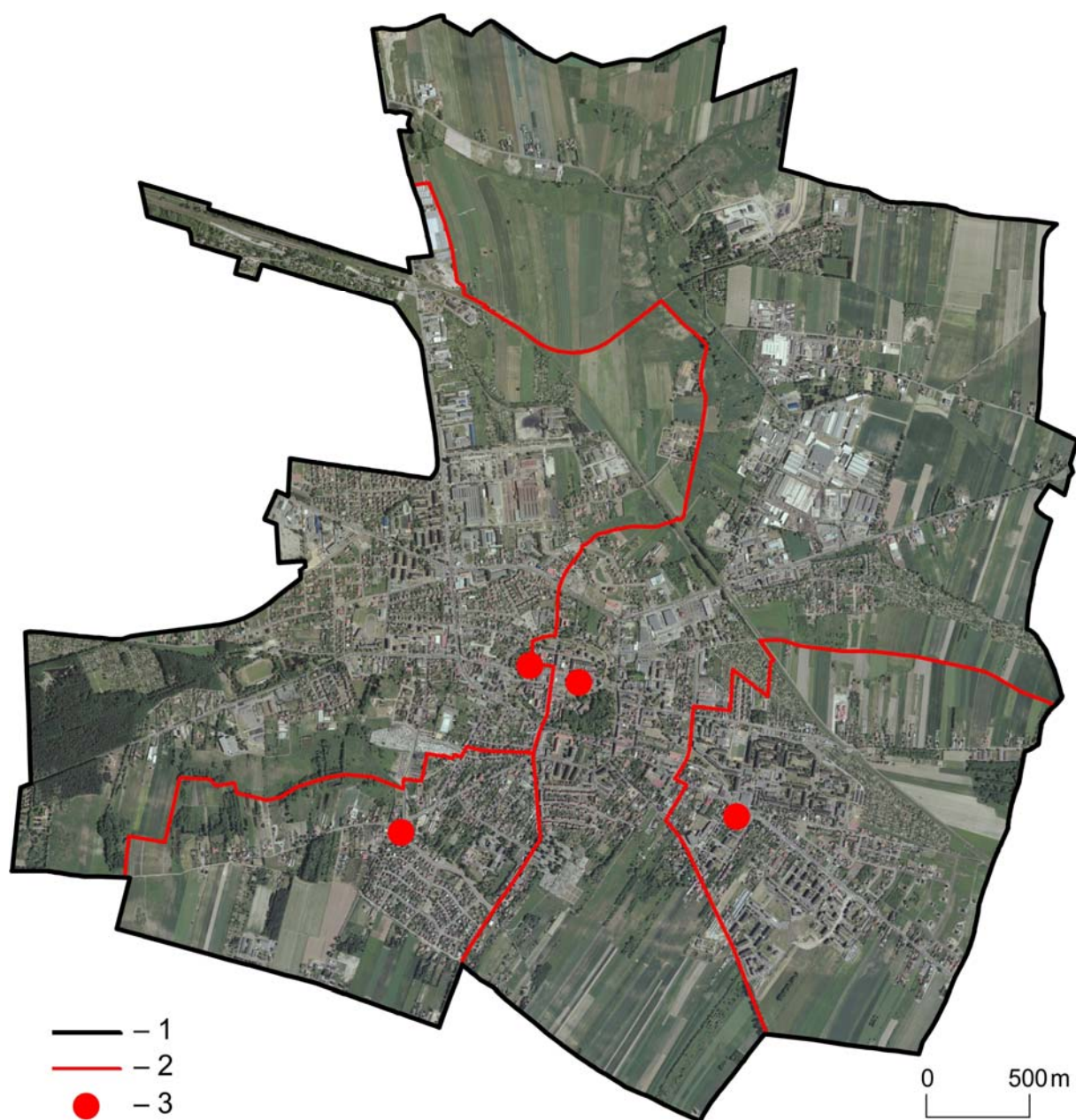
Źródło: opracowanie własne na podstawie materiałów UM w Wieluniu.

Ryc. A6. Podział Wielunia na obwody szkolne wyznaczone dla szkół podstawowych

Oznaczenia: 1 – granica miasta, 2 – granice obwodów szkolnych, 3 – lokalizacje publicznych szkół podstawowych.

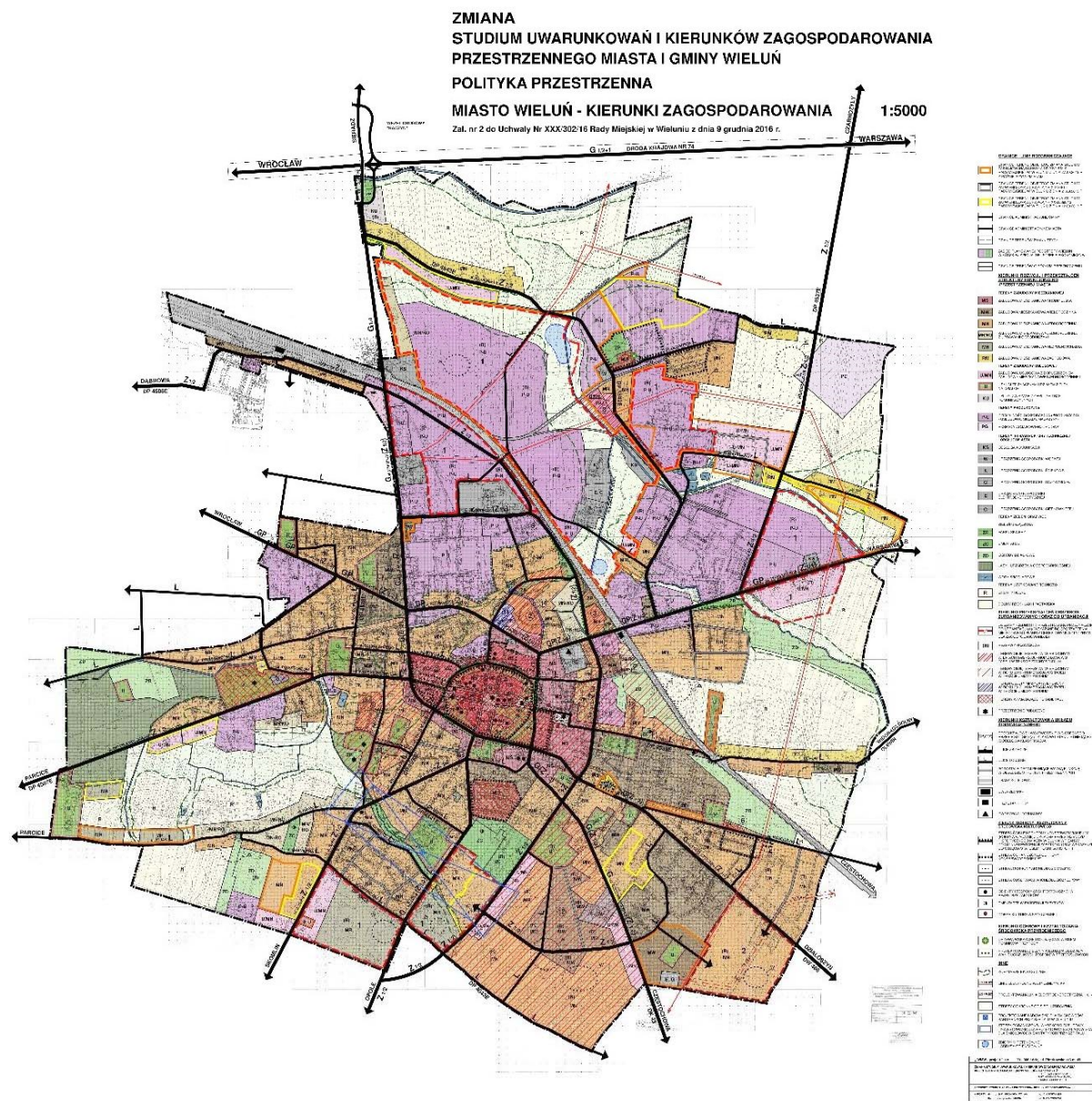
Źródło: opracowanie własne na podstawie materiałów UM w Wieluniu.

Ryc. A7. Zasięg parafii Kościoła Rzymskokatolickiego w Wieluniu

Oznaczenia: 1 – granica miasta, 2 – granice parafii, 3 – lokalizacje kościołów parafialnych.

Źródło: opracowanie własne na podstawie materiałów UM w Wieluniu.

Ryc. A8. Struktura przestrzenno-funkcjonalna Wielunia wyznaczona rysunkiem kierunków zagospodarowania przestrzennego w *Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Wieluń (część Miasto, 2016 r.)*

Źródło: Urząd Miejski w Wieluniu.

A4. STRUKTURA PRZESTRZENNO-FUNKCJONALNA MIASTA WIELUNIA – KOMENTARZ

Uwzględniając strukturę i specyfikę istniejących delimitacji Wielunia – obligatoryjnych i celowych oraz własne badania studialne i terenowe w dokumencie wskazano znowelizowaną delimitację przestrzenno-funkcjonalną miasta. Zdefiniowany we wstępie cel dokumentu oraz określone założenia metodologiczne pozwalają na traktowanie go jako użytecznego aktualnie, jak i w określonej przyszłości (do około 2030 r.). Opracowanie to, a w tym szczególnie graficzna wizualizacja podziału Wielunia na usystematyzowane hierarchicznie jednostki przestrzenno-funkcjonalne, stanowi oczekiwane narzędzie do dalszych działań na rzecz waloryzacji i rozwoju miasta. Osiągnąć to można poprzez skuteczniejsze planowanie przestrzenne, ekonomiczne i społeczno-demograficzne. Walorem dokumentu jest także uwzględnienie uwarunkowań dynamicznych (historycznych) podkreślających tło kulturowe rozwoju przestrzennego miasta, ze szczególnym uwzględnieniem dziedzictwa przestrzeni Wielunia w ujęciu terytorialnych różnicowań osadnictwa. Dokument powinien także stanowić punkt wyjścia w ewentualnych dalszych zmianach innych podziałów obligatoryjnych i celowych.

Szczególnie w tych przypadkach, gdzie rozbieżności są szczególnie widoczne.

W dokumencie przyjęto następujące kryteria i priorytety delimitacji oraz upodmiotowienia jednostek przestrzenno-funkcjonalnych:

- a) przestrzenne (geograficzne)
- b) urbanistyczne,
- c) funkcjonalne (powiązań),
- d) dynamiczne (historyczne),
- e) społeczne.

Kryterium przestrzenne (geograficzne) – obejmuje zagadnienie szczegółowej lokalizacji jednostki w przestrzeni geograficznej miasta. Uwzględnia powierzchnię jednostki ogółem oraz strefy zurbanizowanej, kwestię izolacji geograficznej (oddalenia od stref zabudowanych innych jednostek), liczbę ludności, sąsiedztwo z innymi jednostkami i charakter granic.

Kryterium urbanistyczne – wskazuje na charakter zabudowy mieszkaniowej (m.in. wielorodzinna, jednorodzinna), stopień jej koncentracji, wiek i genezę, a także istniejącą zabudowę i infrastrukturę o charakterze przemysłowym, usługowym, transportowym i rolniczym. Uwzględniono także specyfikę i układ terenów nieurbanizowanych.

Kryterium funkcjonalne (powiązań) – obejmuje zagadnienie lokalnych powiązań instytucjonalnych różnych szczebli w zakresie dostępności i korzystania z usług publicznych i niepublicznych.

Kryterium dynamiczne (historyczne) – obejmuje zagadnienie trwałości danej jednostki w ewolucyjnym rozwoju struktur przestrzennych i administracyjnych miasta, z silnym zaakcentowaniem ciągłości rozwoju osadnictwa.

Kryterium społeczne – uwzględnia kwestię tożsamości lokalnej, akcentowanej między innymi toponomastyką przestrzeni, z podkreśleniem jednak jej realnej akceptacji społecznej.

Zastosowane kryteria i priorytety dla poszczególnych rzędów hierarchicznych jednostek przestrzenno-funkcjonalnych były zróżnicowane. Napotkane konflikty interpretacyjne rozwiązano w ten sposób, że pierwszeństwo nadano kryteriom i priorytetom reprezentującym jednostkę wyższego rzędu. Układ kryteriów i priorytetów delimitacji oraz upodmiotowienia jednostek przestrzenno-funkcjonalnych szczegółowo prezentuje poniższe zestawienie:

Kryteria i priorytety delimitacji oraz upodmiotowienia jednostki przestrzenno-funkcjonalnej I rzędu (miasta Wielunia):

Granica urzędowa (prawno-administracyjna) miasta Wielunia

Kryteria i priorytety delimitacji oraz upodmiotowienia jednostek przestrzenno-funkcjonalnych (części miasta) II rzędu:

Przestrzenne (geograficzne)

Funkcjonalne (powiazań)

Dynamiczne (historyczne)

Społeczne

Urbanistyczne

Kryteria i priorytety delimitacji oraz upodmiotowienia jednostek przestrzenno-funkcjonalnych III rzędu (dzielnice):

Funkcjonalne (powiazań)

Przestrzenne (geograficzne)

Dynamiczne (historyczne)

Urbanistyczne

Społeczne

Kryteria i priorytety delimitacji oraz upodmiotowienia jednostek przestrzenno-funkcjonalnych IV rzędu (wyodrębniających się części dzielnic lub tzw. osiedli):

Dynamiczne (historyczne)

Funkcjonalne (powiązań)

Społeczne

Przestrzenne (geograficzne)

Urbanistyczne

Kryteria i priorytety delimitacji oraz upodmiotowienia jednostek przestrzenno-funkcjonalnych V rzędu (rejonów, obrębów):

Urbanistyczne

Funkcjonalne (powiązań)

Społeczne

Dynamiczne (historyczne)

Przestrzenne (geograficzne)

A5. STRUKTURA PRZESTRZENNO-FUNKCJONALNA MIASTA WIELUNIA – SYNTEZA**A5.1. Jednostka przestrzenno-funkcjonalna I rzędu**

Jednostką przestrzenno-funkcjonalną I rzędu jest miasto Wieluń w obrębie swoich granic administracyjnych. Tym samym jednostka ta jest równoznaczna w sensie prawnym obszarowi miejskiemu gminy miejsko-wiejskiej Wieluń. Jednostka ta zajmuje obszar 17 km². Jest tylko jedna jednostka przestrzenno-funkcjonalna I rzędu. Badana jednostka graniczy z obszarem wiejskim gminy miejsko-wiejskiej Wieluń oraz od północy częściowo z gminą Czarnożyły w powiecie wieluńskim. Obszar wiejski tej gminy stanowi jednostkę podporządkowaną i jako całość może być uznany za uzupełniający względem samego miasta układ hierarchiczny II rzędu. Zakreślony cel badań nad miastem Wieluniem wyłączył jednak obszar wiejski gminy miejsko-wiejskiej z formalnych rozważań.

Układ osadniczy Wielunia ma zdecydowanie charakter koncentryczno-promienisty wg modelu Hoyta. Ukształtowany jest w oparciu o koncentrycznie zlokalizowaną dzielnicę śródmiejską w obrębie, której zlokalizowana jest najstarsza część miasta, genezą sięgającą II połowy XIII wieku. Układ koncentryczny zamknięty obwiednią dróg krajowych i wojewódzkich oraz lokalnych (Krakowskie Przedmieście, Reformacka, Zamenhofa, Piłsudskiego, Kopernika), uzupełniony jest układem promienistym rozwiniętym szczególnie w XIX i XX wieku. Układ ten opiera się o główne drogi wylotowe z miasta. W XX wieku pomiędzy osiami tego układu ukształtowały się strefy zróżnicowanej typologicznie zabudowy, nadając jej charakteru mozaikowości. W strefie tej największe znaczenie

mają osiedla zabudowy blokowej z lat 70. i 80. XX wieku. Strefy lokalizacji działalności przemysłowej i składowej mają charakter wyizolowany i zlokalizowane są zdecydowanie na północnych i wschodnich obrzeżach miasta. W otoczeniu Wielunia rozwija się strefa suburbanalna. W największym stopniu zaawansowana jest w sołectwie Dąbrowa, którego część stanowi charakterystyczna pólankawę częściowo domkniętą granicami administracyjnymi Wielunia. Obszar ten w naturalny sposób stanowi strefę potencjalnego rozwoju terytorialnego miasta.

A5.2. Jednostki przestrzenno-funkcjonalne II rzędu

W Wieluniu wyróżnia się dwie jednostki przestrzenno-funkcjonalne II rzędu (ryc. 9). Są to:

- Wieluń Centralny,
- Wieluń Zewnętrzny.

Rozróżnienie powyższych jednostek przestrzenno-funkcjonalnych warunkowane jest z jednej strony specyfiką urbanistyczno-historyczną Wielunia, z drugiej natomiast układem powiązań przestrzenno-funkcjonalnych, ze szczególnym uwzględnieniem usług ponadpodstawowych. Wieluń Centralny obejmuje historyczne terytorium miasta wraz z częścią jego dawnych przedmieść. Jednostka Wieluń Centralny obejmuje tylko jedną jednostkę przestrzenno-funkcjonalną III rzędu – Śródmieście.

Jednostka II rzędu Wieluń Centralny cechuje się zdecydowaną przewagą terenów zainwestowanych. Dominuje w niej zabudowa mieszkaniowa i mieszkaniowo-usługowa oraz zieleń urządzone. W części północno-wschodniej przeważa zabudowa niska z udziałem terenów o pierwotnych funkcjach rolniczych. Niemniej w całej jednostce przeważa zabudowa 2–4 kondygnacyjna, ze znacznym udziałem zabudowy zwartej. Z uwagi na zniszczenia podczas II wojny światowej udział zabudowy przedwojennej i powojennej, szczególnie w części centralnej i wschodniej omawianej jednostki jest relatywnie wyrównany.

Jednostka przestrzenno-funkcjonalna II rzędu – Wieluń Zewnętrzny obejmuje obszar 15,9 km², co stanowi aż 94,2% ogólnej powierzchni miasta. Wieluń Zewnętrzny cechuje się zróżnicowanymi układami osadniczymi, rodzajem i wiekiem zabudowy. Dotyczy to zarówno specyfiki powiązań przestrzenno-funkcjonalnych w obrębie samej jednostki, jak również w relacji do jednostki Wieluń Centralny. W jednostce przestrzenno-funkcjonalnej Wieluń Zewnętrzny dominuje zabudowa zdecydowanie rozproszona. W większej części są to osiedla zabudowy jednorodzinnej. W południowej i zachodniej części rolę pierwszorzędą odgrywają natomiast osiedla zabudowy blokowej (Osiedle Wyszyńskiego/Stare Sady czy Osiedle Armii Krajowej). Jednostka Wieluń Zewnętrzny posiada generalnie funkcje mieszkaniowe; w części wschodniej i północnej także przemysłowo-mieszkaniowe. Strefy usług podstawowych zlokalizowane są relatywnie równomiernie we wszystkich subjednostkach Wielunia Zewnętrznego, proporcjonalnie jednak do ich potencjału demograficznego.

A5.3. Jednostki przestrzenno-funkcjonalne III rzędu

W Wieluniu wyodrębniono 5 jednostek przestrzenno-funkcjonalnych III rzędu (tab. 1, ryc. 10). Są to:

- Śródmieście (Wieluń Śródmieście),
przynależące do jednostki Wieluń Centralny oraz
- Bugaj/Dąbrowa (Wieluń Bugaj/Dąbrowa),
- Kijak (Wieluń Kijak),
- Osiedle Wyszyńskiego/Stare Sady (Wieluń Osiedle Wyszyńskiego/Stare Sady),
- Wieluń Wschód/Cukrownia,
przynależące do jednostki Wieluń Zewnętrzny.

Każda z wymienionych powyżej jednostek przestrzenno-funkcjonalnych III rzędu posiada co najmniej dwie jednostki przestrzenno-funkcjonalne IV rzędu. Jednostka przestrzenno-funkcjonalna III rzędu Śródmieście zajmuje powierzchnię 0,98 km². Obejmuje historyczne centrum Wielunia w obrębie dawnych fortyfikacji miejskich oraz część jego dawnych przedmieść. Współcześnie stanowi obszar silnie zwartej zabudowy miejskiej, z wyraźną przewagą budynków 3–5 kondygnacyjnych. Jednostka ta stanowi zasadniczy rdzeń miejski Wielunia, a także w ujęciu modelowym oddaje komponent subukładu koncentrycznego w modelu koncentryczno-promienistym analizowanego miasta. Jednostka śródmiejska w czasie II wojny światowej była silnie zniszczona. Stąd też w strukturze morfologicznej dawnego miasta lokacyjnego, znaczący udział mają budynki wybudowane po II wojnie światowej. Jednostka ta koncentruje zdecydowaną większość usług egzogenicznych o charakterze lokalnym i regionalnym. Posiada silnie zaawansowane funkcje centrotwórcze. Niemniej rozwinięte są funkcje o charakterze podstawowym zorientowane na obsługę mieszkańców tej jednostki. Z uwagi na specyficzną centralną lokalizację niektóre instytucje usługowe i handlowe mają wymieszane (lokalne, regionalne) pola oddziaływań i powiązań. Część tej jednostki, na zachód od linii kolejowej, ma charakter podmiejski, z dominującą zabudową niską, luźną. Częściowo także osiedlową wysoką. Ta część jednostki Śródmieście ma istotne funkcje komunikacyjne. Zarówno związane z transportem zbiorowym (dworzec PKS, w mniejszym stopniu PKP), jak i indywidualnym. W przypadku transportu indywidualnego stanowi jeden z kilku kluczowych koncentratorów ruchu, a co wymusza promieniście zorientowany układ głównych dróg i nawiązujące do niego strefy osiedleńcze. Funkcje komunikacyjne tej części miasta są silnie zespolone z ogólną funkcją centrotwórczą obszaru staromiejskiego.

Jednostka przestrzenno-funkcjonalna Bugaj-Dąbrowa ma charakter wieloośrodkowy. Składa się z dwóch silnie zaznaczających się na tym poziomie agregacji stref (dzielnic) Bugaja i Dąbrowy oraz będącej zlokalizowanej na niższym poziomie hierarchicznym jednostki Podsubienice. Wszystkie stanowią wyodrębnione jednostki przestrzenno-funkcjonalne IV rzędu. Jednostka ma charakter wydłużony na osi SW–NE. Dodatkowo wyeksponowana jest wydłużona (W–E) oś podrzędna ulicy Kolejowej w Dąbrowie. Elementem przestrzennym posiadającym charakter częściowo centrotwórczy (usługi, handel, transport) całej omawianej tu jednostki jest

Bugaj, stanowiący niegdyś zurbanizowane częściowo przedmieście Wielunia. Cała jednostka Bugaj-Dąbrowa ma gospodarczo charakter polifunkcyjny, co jest charakterystyczne dla rozleglejszych stref zewnętrznych miast w przedziale 20–100 tys. mieszkańców. O ile w Dąbrowie silnie zaawansowane są funkcje przemysłowe, o tyle w Podszubienicach funkcje handlowe i rekreacyjne. W Bugaju zdecydowanie przeważają funkcje usługowo-handlowe.

Cechą jednostki Bugaj-Dąbrowa jest również to, że okala ona z trzech stron sołectwo Dąbrowa w gminie Wieluń, które współcześnie ma charakter silnie zurbanizowanej wsi podmiejskiej – w części południowej stanowiącej najbardziej wyeksponowane suburbium miasta Wielunia. Jednostka ta wykazuje silne ciążenia przestrzenno-funkcjonalne względem miasta Wielunia i docelowo powinna być zintegrowana z miastem Wieluniem. W takiej sytuacji zmieni się też wewnętrzny układ jednostek przestrzenno-funkcjonalnych III i IV rzędu. Dotychczasowa jednostka przestrzenno-funkcjonalna III rzędu Bugaj-Dąbrowa zostanie rozdzielona na dwie części. Jej subjednostka IV rzędu Dąbrowa zostanie zintegrowana z nowo-przylączonym sołectwem Dąbrowa, tworząc jednostkę przestrzenno-funkcjonalną III rzędu Dąbrowa. Pozostała część aktualnej jednostki III rzędu Bugaj-Dąbrowa powinna zmienić wtedy nazwę na Bugaj-Podszubienice.

Inny charakter pod tym względem ma z kolei jednostka przestrzenno-funkcjonalna III rzędu Kijak. Zlokalizowana jest ona w południowo-zachodniej części Wielunia. Ma relatywnie monofunkcyjny – mieszkaniowy charakter. Elementem funkcjonalnie odmiennym jest natomiast szpital powiatowy. W jednostce tej zdecydowanie przeważa zabudowa niska, rozproszona. Zabudowa wysoka, blokowa ma charakter uzupełniający. Zabudowa w tej jednostce ma charakter arealny i szczególnie w najbliższym sąsiedztwie jednostki śródmiejskiej ściśle wypełnia przestrzeń pomiędzy osiami subukładu promienistego, który cechuje tę część Wielunia. Liniowość tego subukładu wyznaczona jest osią dawnej wsi Kijak.

Monofunkcyjny, zdecydowanie mieszkaniowy charakter ma także jednostka przestrzenno-funkcjonalna III rzędu Osiedle Wyszyńskiego/Stare Sady, która znajduje się w południowo-wschodniej części Wielunia. Jednostka ta obejmuje zgrupowania dużych, tytułowych osiedli blokowych, które wybudowane zostały na gruntach podmiejskich. Współcześnie zaznacza się silny kontrast przestrzenny pomiędzy strefą użytkowania rolniczego, a strefą zabudowy wysokiej. Od strony północno-zachodniej oraz w centralnej części tej jednostki istnieje zabudowa niska wypełniająca przestrzeń między osiedlami Wyszyńskiego i Stare Sady. Jednostka zajmuje obszar 3,48 km².

Największą jednostką przestrzenno-funkcjonalną III rzędu w Wieluniu jest Wieluń Wschód/Cukrownia. Jednostka ta zajmuje obszar 5,70 km². Zlokalizowana jest we wschodniej części miasta, a obejmuje tereny o wyraźnie dualnym charakterze. Zarówno pod względem funkcjonalnym, jak i krajobrazowym. Cechą charakterystyczną tej części Wielunia jest bowiem dobrze rozwinięta strefa przemysłowo-składowa, kontrastująca terenami o funkcjach wybitnie rolniczych. Wielkość obszaru oraz specyficzne funkcje wpływają także na najmniejszą w skali miasta gęstość zaludnienia, która wynosi tu 173 osób/km². W strukturze morfologicznej zaznaczają się dawne wsie rolnicze oraz częściowo nowa zabudowa, głównie niska, o charakterze osiedlowym.

Tab. A1. Podział jednostek przestrzenno-funkcjonalnych II rzędu na jednostki III rzędu w Wieluniu

Jednostka II rzędu	Jednostka III rzędu	Powierzchnia [km ²] ⁸	Ludność 2016 r. ⁹
Wieluń Centralny	1. Śródmieście	0,98	2 499
Wieluń Zewnętrzny	1. Bugaj/Dąbrowa	4,22	5 939
	2. Kijak	2,47	3 691
	3. Osiedle Wyszyńskiego/Stare Sady	3,48	11 307
	4. Wieluń Wschód/Cukrownia	5,70	987
Wieluń ogółem		16,85	24 423

Źródło: opracowanie własne.

A5.4. Jednostki przestrzenno-funkcjonalne IV rzędu

Podział Wielunia na jednostki IV rzędu prezentuje tab. 2 oraz ryc. 11. Jednostek takich wydzielono w mieście 12. Tylko dwie jednostki – Berlinek i Dąbrowa stanowią jednocześnie przestrzennie jednostkę IV i V rzędu (nie posiadają jednostek niższych hierarchicznie). Jednostki przestrzenno-funkcjonalne IV rzędu w Wieluniu nawiązują do delimitacji jednostek zlokalizowanych w strefach silnie zwartej zabudowy, z kolei w przypadku jednostek mających charakter wyizolowany podkreślają ich lokalną tożsamość przestrzenno-funkcjonalną, a także w przypadku niektórych przeszłość historyczną. Różny, a co wynika ze specyfiki zabudowy, jest ich potencjał demograficzny. Największy mają jednostki śródmiejskie oraz te, które obejmują największe osiedla zabudowy blokowej. Najrozleglejsze, a przy tym najrzadziej zaludnione są jednostki peryferyjne zlokalizowane głównie w północnej i wschodniej części miasta.

Tab. A2. Podział jednostek przestrzenno-funkcjonalnych III rzędu na jednostki IV rzędu w Wieluniu

Jednostka III rzędu	Jednostka IV rzędu	Powierzchnia [km ²]	Ludność 2016 r.
Bugaj/Dąbrowa	1. Bugaj	1,97	4 708
	2. Dąbrowa	0,40	214
	3. Podszubienice	1,85	1 017
Kijak	1. Kijak	2,21	1 704
	2. Osiedle Kopernika	0,26	1 987
Osiedle Wyszyńskiego/Stare Sady	1. Berlinek	0,80	495
	2. Osiedle Stare Sady	1,35	5 716
	3. Osiedle Wyszyńskiego	1,33	5 096
Śródmieście	1. Śródmieście – Stary Rynek	0,48	1 684
	2. Śródmieście – Wschód	0,50	815
Wieluń Wschód/Cukrownia	1. Niedzielisko/Cukrownia	3,57	440
	2. Wieluń Wschód	2,13	547
Wieluń ogółem		16,85	24 423

Źródło: opracowanie własne.

⁸ Obliczenia własne.⁹ Na podstawie Bazy Danych PESEL (dane za wrzesień 2016 r.).

Do dziedzictwa przestrzeni oraz odniesień kulturowych dostosowano nazewnictwo poszczególnych jednostek. Poziom IV w tej hierarchii eksponuje także sieć wszystkich jednostek, dla których zwyczajowo stosuje się pojęcie dzielnicy, których w formie prawno-administracyjnej w Wieluniu nie ma. Jednostki przestrzenno-funkcjonalne IV rzędu posiadają także bardzo indywidualne funkcje gospodarcze oraz zróżnicowany udział funkcji mieszkaniowych. Jednostkami o najbardziej zaawansowanym udziale funkcji przemysłowej są: Dąbrowa czy Wieluń Wschód. Funkcje wybitnie usługową posiada natomiast jednostka Śródmieście – Stary Rynek.

A5.5. Jednostki przestrzenno-funkcjonalne V rzędu

Jednostki przestrzenno-funkcjonalne IV rzędu dzielą się na jednostki V rzędu (tab. 3, ryc. 12). W Wieluniu wyodrębniono 37 jednostek przestrzenno-funkcjonalnych V rzędu. Największą z nich jest Niedzielisko/Os. Cukrownia zajmująca obszar 1,82 km² oraz jednostka Chrusty zajmująca obszar 1,76 km². Najmniejszą zaś jest jednostka przestrzenno-funkcjonalna Rejon Moniuszki, która zajmuje obszar 0,015 km². Drugą najmniejszą jest zaś – Os. Stare Sady „A”, której obszar obejmuje 0,016 km². Średnia powierzchnia wyznaczonych jednostek przestrzenno-funkcjonalnych Wielunia wynosi 0,46 km². Natomiast większość jednostek przestrzenno-funkcjonalnych (32 jedn.) zajmuje obszar poniżej 1,0 km² (tab. 3). Te najmniejsze zlokalizowane są w jednostkach IV rzędu obejmujących dzielnicę śródmiejską oraz osiedla zabudowy blokowej. Te największe przeważają zdecydowanie w strefie peryferyjnej miasta. Ich wielkość wynika w dużej mierze z uwzględnienia w ich granicach obszarów rolniczych przynależnych poszczególnym gospodarstwom.

Wyznaczone jednostki przestrzenno-funkcjonalne V rzędu cechują się znaczącym zróżnicowaniem, nie tylko pod względem obszaru, ale także zaludnienia, specyfiki urbanistycznej czy funkcji centrotwórczych. Każda z jednostek V rzędu ma określoną nazwę. W większości przypadków pokrywa się ona w pełni z obszarem tej jednostki zdelimitowanym w ramach analizy wielokryterialnej. W niektórych przypadkach, szczególnie w strefach granicznych istnieją niewielkie rozbieżności pomiędzy wskazaną delimitacją, a zasięgiem percepcji społecznej. Podkreślić jednak należy, że nie ma możliwości pełnego dostosowania wyników analizy społecznej (percepcji) do zasięgu poszczególnych jednostek, a wyznaczonych wg innych ważnych kryteriów ze szczególnym uwzględnieniem urbanistycznego.

Należy w tym miejscu wskazać, że podstawowym elementem delimitacji jednostek przestrzenno-funkcjonalnych V rzędu była jednolitość typu zabudowy, co miało wymiar nie tylko przestrzenno-urbanistyczny, ale także społeczny. Wynika to z faktu, iż starano się uwzględnić nie tylko typ, ale w miarę możliwości także wiek zabudowy. W badaniach ważne były także układy powiązań funkcjonalnych i strukturalnych, które nawiązują do istniejących już podziałów specjalnych miasta Wielunia, a które zaprezentowano w Rozdziale 3 opracowanie pt. „Analiza”.

Tab. A3. Podział jednostek przestrzenno-funkcjonalnych IV rzędu na jednostki V rzędu w Wieluniu

Jednostka IV rzędu	Jednostka V rzędu	Powierz- chnia [km ²]	Ludność 2016 r.
Berlinek	1. Os. Berlinek	0,80	495
Bugaj	1. Bugaj/Sieradzka	0,51	561
	2. Błonia	0,95	103
	3. Os. Armii Krajowej	0,06	1 196
	4. Os. Bugaj	0,03	939
	5. Os. Wojska Polskiego	0,06	870
	6. Rejon Prusa	0,12	449
	7. Rejon Pułaskiego	0,24	590
Dąbrowa	1. Rejon Kolejowa/Mleczarnia	0,40	214
Kijak	1. Kijak	0,96	157
	2. Rejon Szpital/Św. Barbary	0,40	593
	3. Za Szpitalem	0,85	954
Niedzielisko/Cukrownia	1. Chrusty	1,76	37
	2. Niedzielisko/Os. Cukrownia	1,82	403
Osiedle Kopernika	1. Os. M. Kopernika	0,03	766
	2. Os. Poniemieckie	0,15	974
	3. Rejon Śląska	0,07	247
Osiedle Stare Sady	1. Os. Stare Sady „A”	0,02	483
	2. Os. Stare Sady „B”	0,04	1 394
	3. Os. Stare Sady „C”	0,07	1 486
	4. Os. Stare Sady „D” Sadowa	0,06	437
	5. Os. Stare Sady „D” Uroczą	0,06	1 303
	6. Rudzka/Gruby	1,10	613
Osiedle Wyszyńskiego	1. Os. Kard. S. Wyszyńskiego	0,38	4 461
	2. Rejon Popieluszki/Staszica	0,96	635
Podszubienice	1. Hyclówka/Wąskotorówka	0,24	486
	2. Podszubienice	1,28	191
	3. Rejon Zielona-Nowy Rynek/Grota-Roweckiego	0,33	340
Śródmieście – Stary Rynek	1. Krakowskie Przedmieście	0,14	514
	2. Rejon Kaliska	0,12	267
	3. Rejon Okólna	0,04	565
	4. Stary Rynek	0,18	338
Śródmieście – Wschód	1. Os. Stodolniana	0,11	339
	2. Rejon Moniuszki	0,01	271
	3. Rejon Warszawska Dworzec PKS/Kochelskiego	0,37	205
Wieluń Wschód	1. Rejon Fabryczna/Wielton	0,83	156
	2. Rejon Orzeszkowej/Warszawska	1,30	391
Wieluń ogółem		16,85	24 423

Źródło: opracowanie własne.

Aneks kartograficzny

W aneksie zaprezentowano jednostki przestrzenno-funkcjonalne II, III, IV i V rzędu. Dodatkowo jednostki III rzędu zaprezentowano w podziale na jednostki IV i V rzędu. Podziału dokonano w oparciu o ortofotomapy obszaru miejskiego gminy miejsko-wiejskiej Wieluń.

Wykaz zawartości aneksu:

Ujęcia w formacie A4:

1. Podział miasta Wielunia na jednostki przestrzenno-funkcjonalne II rzędu
2. Podział miasta Wielunia na jednostki przestrzenno-funkcjonalne III rzędu
3. Podział miasta Wielunia na jednostki przestrzenno-funkcjonalne IV rzędu
4. Podział miasta Wielunia na jednostki przestrzenno-funkcjonalne V rzędu

Ujęcia w formacie A3:

1. Podział jednostki przestrzenno-funkcjonalnej III rzędu Bugaj/Dąbrowa na jednostki IV i V rzędu
2. Podział jednostki przestrzenno-funkcjonalnej III rzędu Kijak na jednostki IV i V rzędu
3. Podział jednostki przestrzenno-funkcjonalnej III rzędu Osiedle Wyszyńskiego/Stare Sady na jednostki IV i V rzędu
4. Podział jednostki przestrzenno-funkcjonalnej III rzędu Śródmieście na jednostki IV i V rzędu
5. Podział jednostki przestrzenno-funkcjonalnej III rzędu Wieluń Wschód/Cukrownia na jednostki V rzędu

Ujęcia w formacie A1 (załączniki w kieszeni foliowej na końcu opracowania):

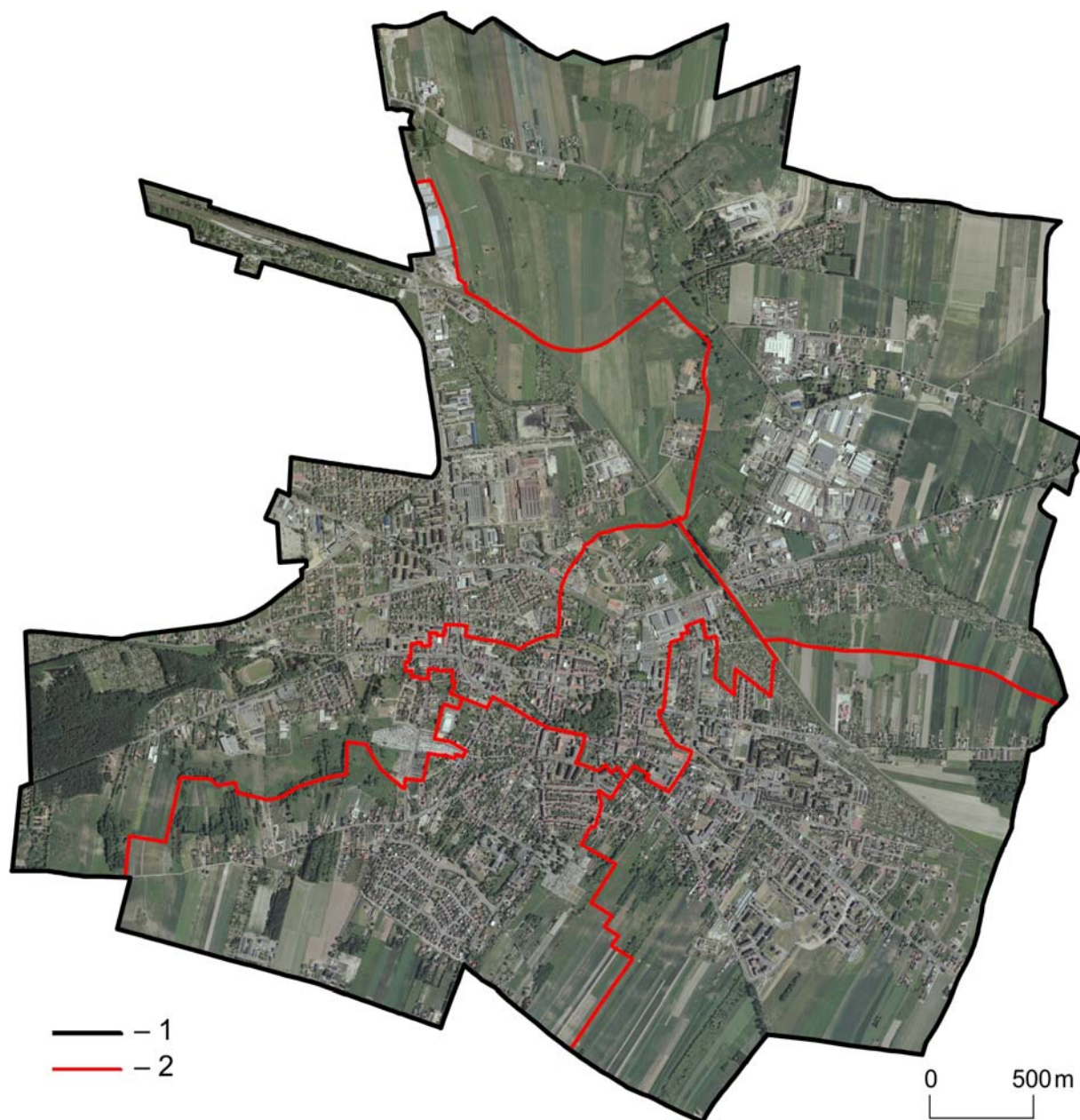
6. **Załącznik I:** Wieluń. Podział miasta na jednostki przestrzenno-funkcjonalne III, IV i V rzędu

Ryc. A9. Podział miasta Wielunia na jednostki przestrzenno-funkcjonalne II rzędu

Oznaczenia: 1 – granica miasta, 2 – granice jednostek przestrzenno-funkcjonalnych II rzędu.

Źródło: opracowanie własne.

Ryc. A10. Podział miasta Wielunia na jednostki przestrzenno-funkcjonalne III rzędu

Oznaczenia: 1 – granica miasta, 2 – granice jednostek przestrzenno-funkcjonalnych III rzędu.

Źródło: opracowanie własne.

Ryc. A11. Podział miasta Wielunia na jednostki przestrzenno-funkcjonalne IV rzędu

Oznaczenia: 1 – granica miasta, 2 – granice jednostek przestrzenno-funkcjonalnych IV rzędu.

Źródło: opracowanie własne.

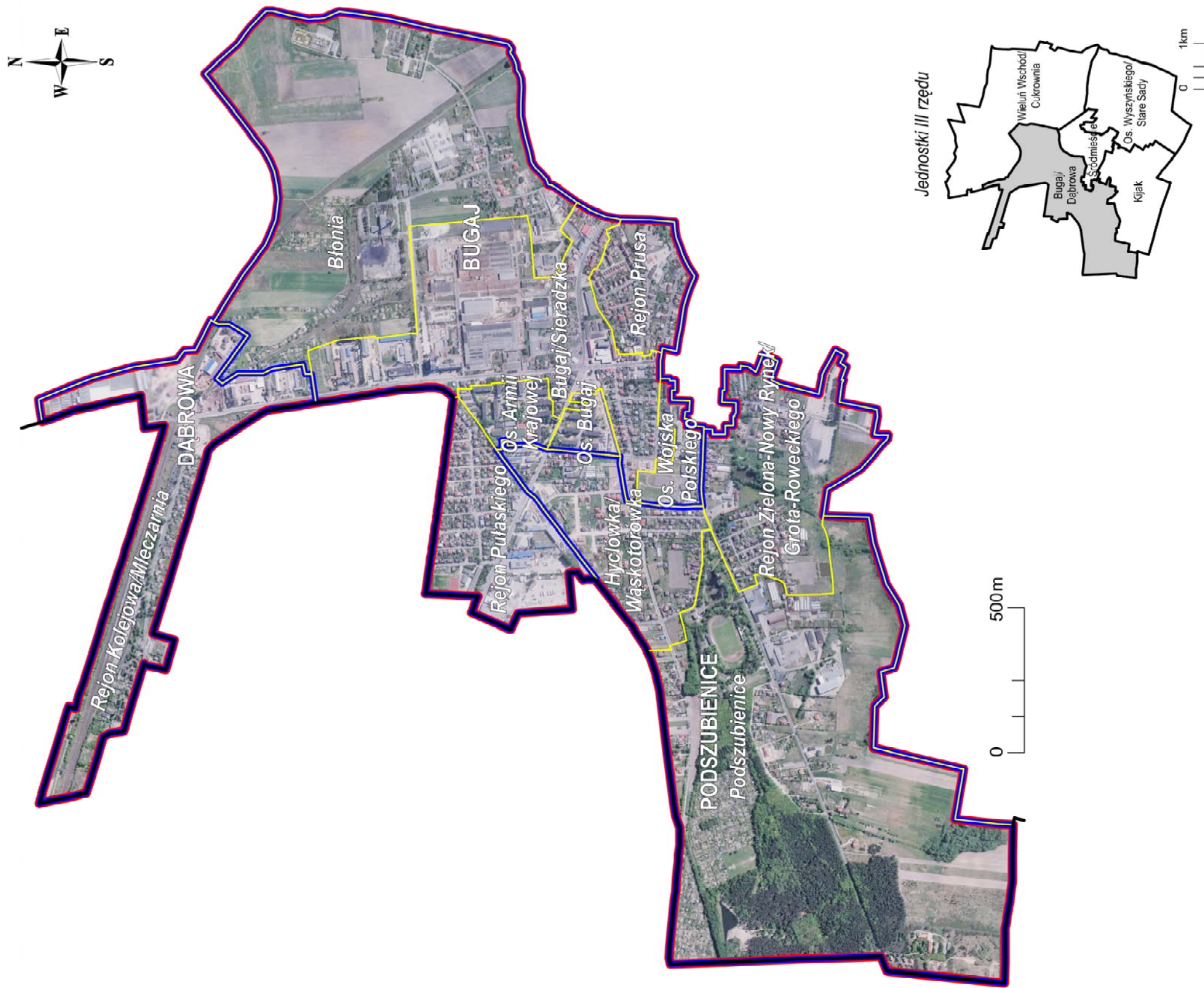

Ryc. A12. Podział miasta Wielunia na jednostki przestrzenno-funkcjonalne V rzędu

Oznaczenia: 1 – granica miasta, 2 – granice jednostek przestrzenno-funkcjonalnych V rzędu.

Źródło: opracowanie własne.

Podział jednostki przestrzenno-funkcjonalnej III rzędu Bugaj/Dąbrowa na jednostki IV i V rzędu

Oznaczenia:

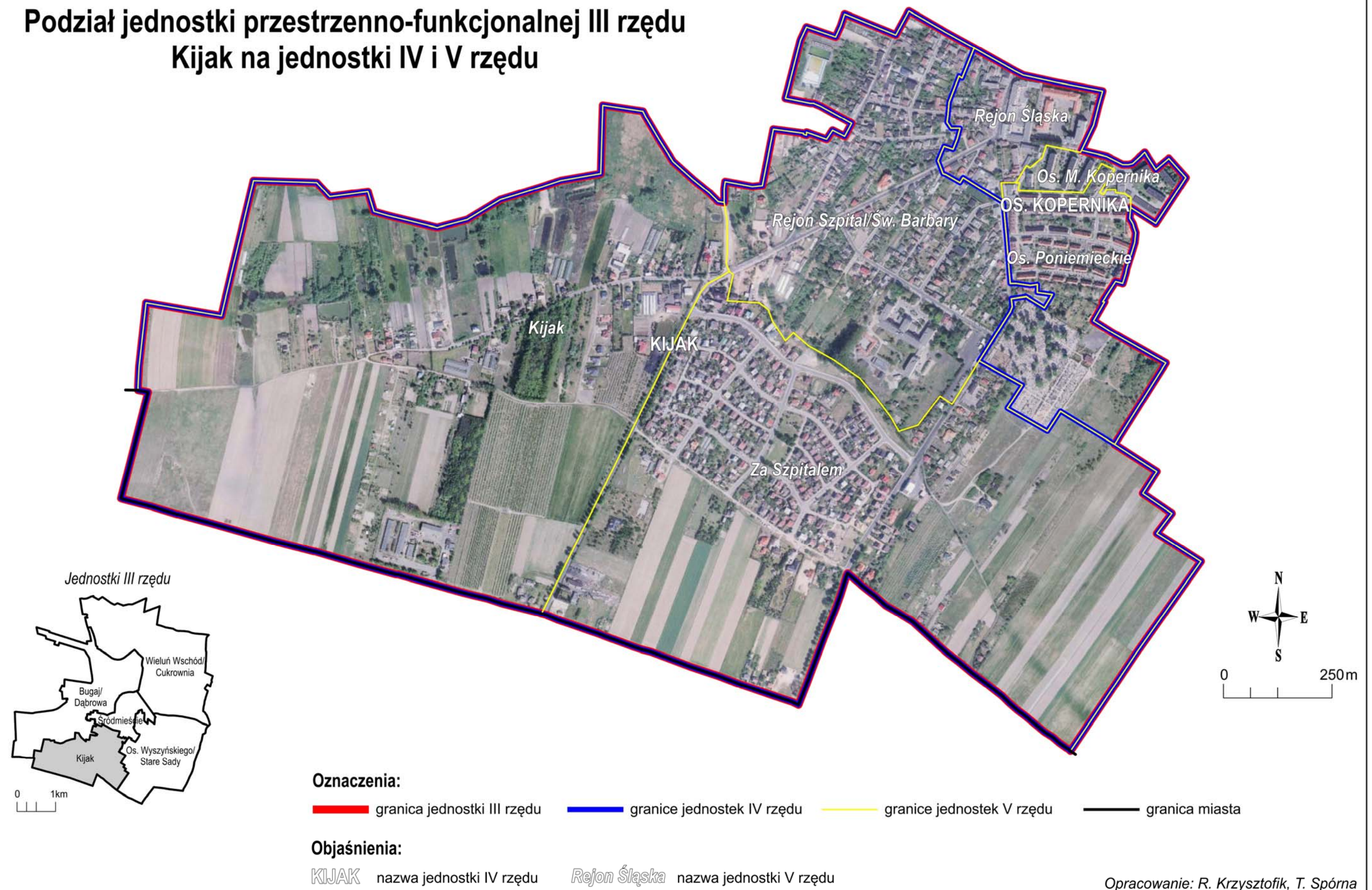
granica jednostki III rzędu **granice jednostek IV rzędu** **granicę jednostek V rzędu**

Objaśnienia:

DĄBROWA nazwa jednostki IV rzędu **Błonia** nazwa jednostki V rzędu

Opracowanie: R. Krzysztofik, T. Spórna

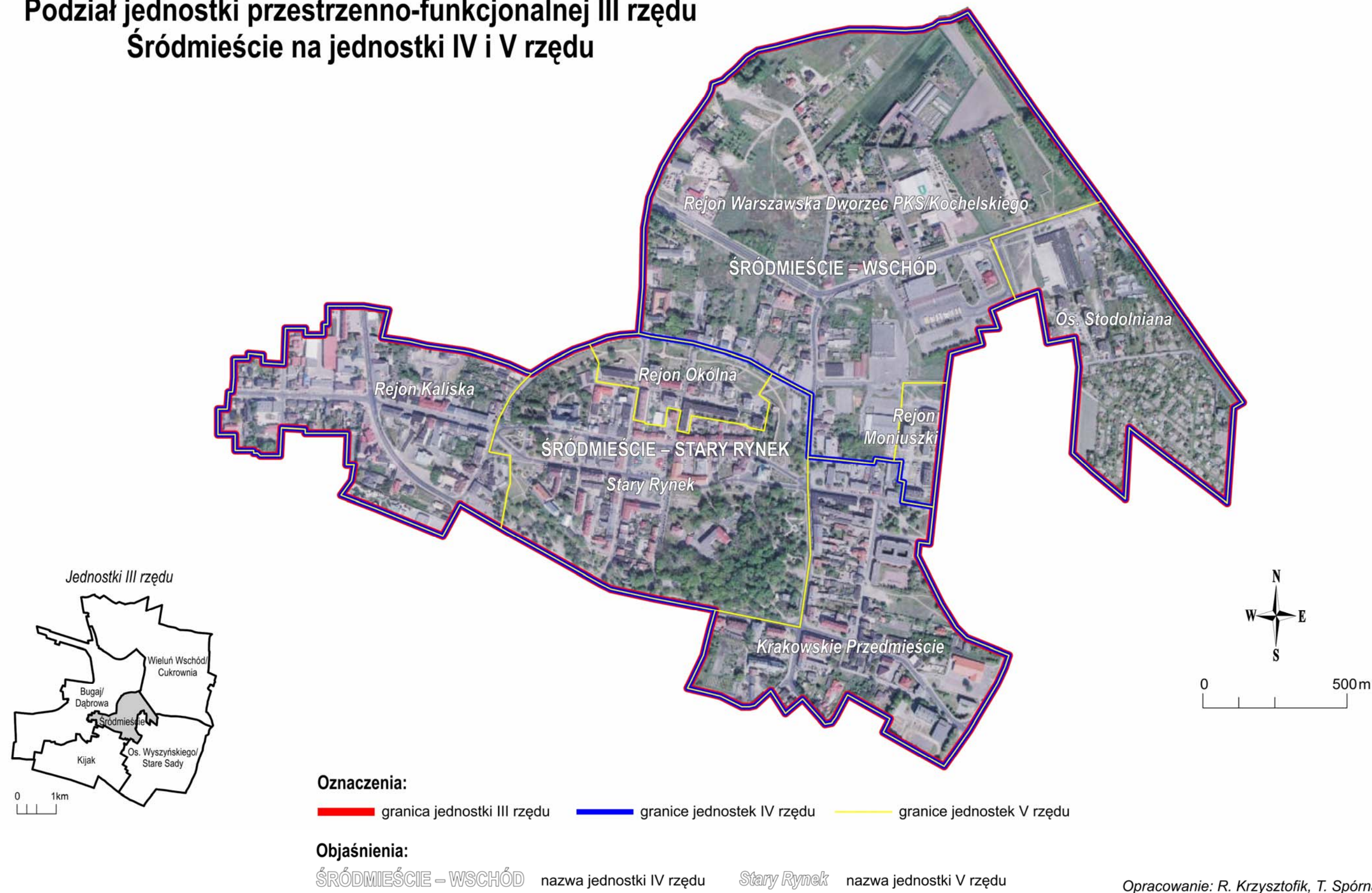
Podział jednostki przestrzenno-funkcjonalnej III rzędu Kijak na jednostki IV i V rzędu

Podział jednostki przestrzenno-funkcjonalnej III rzędu Osiedle Wyszyńskiego/Stare Sady na jednostki IV i V rzędu

Podział jednostki przestrzenno-funkcjonalnej III rzędu Śródmieście na jednostki IV i V rzędu

Podział jednostki przestrzenno-funkcjonalnej III rzędu Wieluń Wschód/Cukrownia na jednostki IV i V rzędu

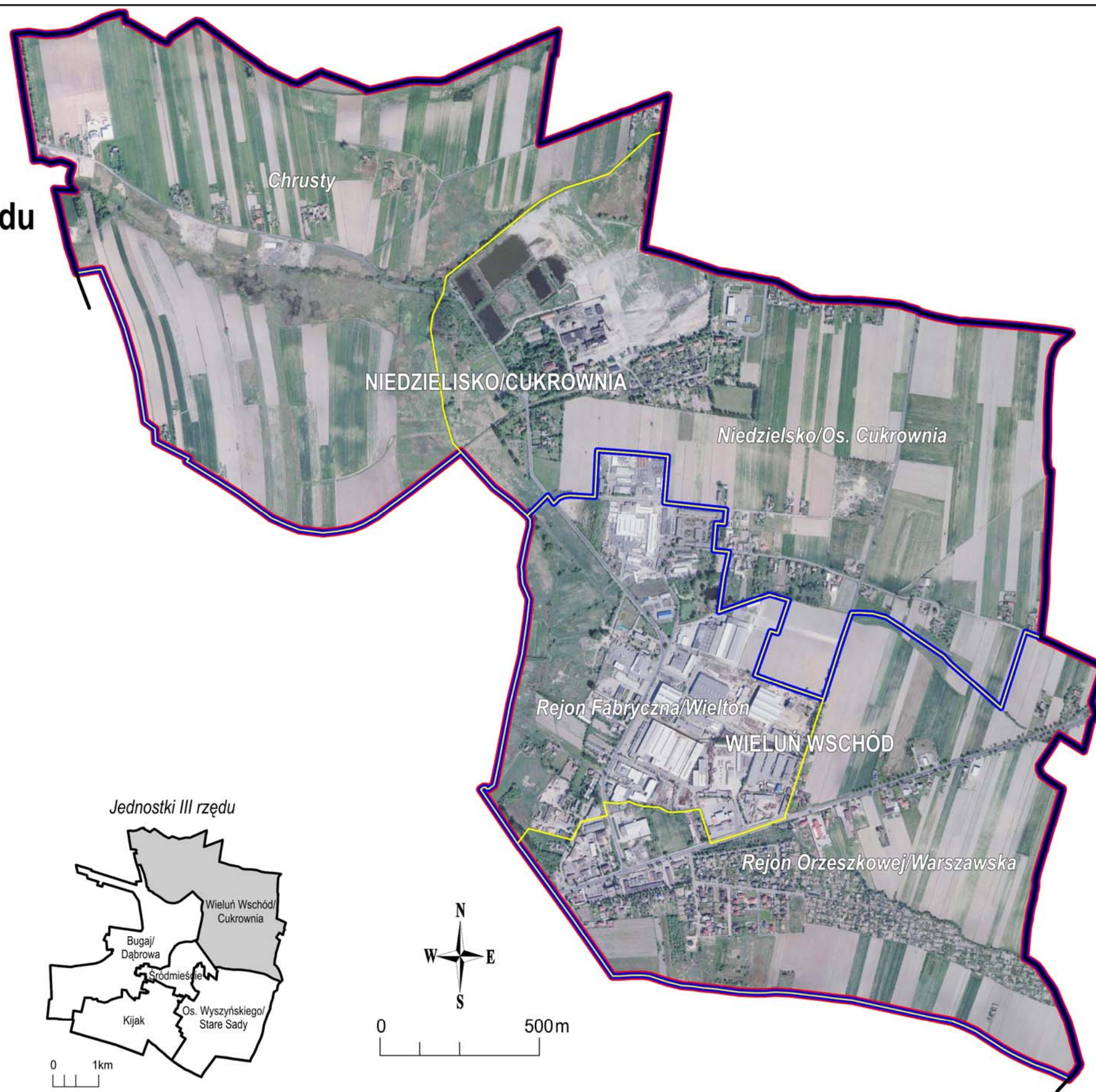
Oznaczenia:

- granica jednostki III rzędu
- granice jednostek IV rzędu
- granice jednostek V rzędu
- granica miasta

Objaśnienia:

WIELUŃ WSCHÓD nazwa jednostki IV rzędu

Chrusty nazwa jednostki V rzędu

**B. PROGNOZA DEMOGRAFICZNA
DLA MIASTA WIELUŃ DO 2040 R.**

B1. CEL I ZAKRES OPRACOWANIA

W rozwoju społeczno-ekonomicznym miast elementem kluczowym jest wielkość i struktura potencjału demograficznego. Rolę szczególną mają tu badania nad rozmieszczeniem i dynamiką ludności. W badaniach tych uwagę zwraca się zwłaszcza na ich aplikacyjny charakter. W założeniu chodzi o możliwie najkorzystniejszą politykę rozwoju miasta, która opierać się powinna na realnie zdefiniowanym potencjale demograficznym, i gdzie uwzględnione zostaną również te elementy, które stanowią bezpośrednie tło oddziaływań na pozostałe – pozademograficzne – struktury miasta.

W ostatecznym ujęciu służyć to ma także porządkowaniu struktur przestrzennych miasta oraz racjonalnemu wydatkowaniu środków finansowych w zakresie realizowanych inwestycji. Ponadto prognoza demograficzna pozwala doprecyzować układ powiązań relacyjnych na osi: potencjał społeczny – potencjał ekonomiczny oraz potencjał społeczny – potencjał infrastrukturalny.

Zasadniczym celem niniejszego opracowania jest konstrukcja prognozy demograficznej dla miasta Wielunia do 2040 r. Jego istotność i użyteczność wynika z faktu, iż:

- a) Wieluń wykazuje zauważalne tendencje w kształtowaniu struktur demograficznych w poszczególnych częściach miasta;
- b) Wieluń w skali ostatnich 20 lat cechował się dostrzegalnym ubytkiem rzeczywistym liczby ludności;
- c) Wieluń doświadcza bardziej powszechnego zjawiska suburbanizacji, czego efektem jest między innymi zaznaczający się kontrast pomiędzy zjawiskami demograficznymi obserwowanymi w mieście, a tymi obserwowanymi terenach wiejskich gminy Wieluń oraz w powiecie wieluńskim.

Prognoza demograficzna dla Wielunia została przygotowana w oparciu o podział na rejony komunikacyjne. Podział miasta na rejony komunikacyjne znalazł odzwierciedlenie w innej części dokumentu. Natomiast zasadniczym celem metodologicznym prognozy demograficznej jest jej wiarygodność. Zasadą jest, że rośnie ona wraz ze skracaniem prognozowanego okresu oraz zwiększaniem się populacji zamieszkującej na prognozowanym obszarze. Stąd też prognoza ta jest najbardziej wiarygodna dla obszaru całego miasta, mniej wiarygodna dla najsłabiej zaludnionych rejonów komunikacyjnych.

W prognozie demograficznej wskazano także na strukturę płci i wieku. Atrybuty te są szczególnie istotne dla badań zachowań komunikacyjnych ludności oraz realizacji innych celów strategicznych i przestrzennych w mieście, a wynikających z proporcji i struktur poszczególnych grup demograficznych ludności. Prognozę demograficzną przygotowano do 2040 roku. Dodatkowo wskazano na okresy prognostyczne wyznaczone pełnymi 5-letnimi przedziałami czasu, to znaczy lata: 2020, 2025, 2030 i 2035.

B2. METODOLOGIA OPRACOWANIA

W prognozie demograficznej dla miasta Wielunia do 2040 r. uwzględniono zarówno czynnik ruchu naturalnego, jak i czynnik ruchu migracyjnego. Prognoza wyznaczona jest formalnie dla obszaru miejskiego gminy miejsko-wiejskiej Wieluń.

Baza danych i materiał źródłowy. Podstawowym materiałem źródłowym dla prognozy demograficznej miasta Wielunia była baza PESEL wygenerowana z zasobów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych RP. Bazę tą wcześniej uporządkowano i zweryfikowano w zakresie:

- poprawnego wskazania nazw ulic,
- poprawnego wskazania numerów posesji,
- uzupełnienia zmian w zakresie pojawiającego się nowego osadnictwa lub posesji opustoszałych (element istotny dla procesu geokodowania).

Ponadto w sporządzeniu prognozy wykorzystano:

- ogólnodostępne dane statystyczne – liczba ludności oraz napływ i odpływ ludności, Bank Danych Lokalnych GUS,
- *Prognoza ludności na lata 2014–2050*, 2015, GUS, Warszawa.

Prognoza – założenia ogólne. Przygotowana prognoza ruchu naturalnego ma charakter jednowariantowy. Oznacza to, że zrezygnowano z prognozy optymistycznej i pesymistycznej (dwuwariantowej) wyznaczających pewien zakres zmian demograficznych, a który obwarowany byłby istnieniem *de facto* zbyt szerokiego ujęcia prognozowanych wartości. Ważnym argumentem na rzecz prognozy jednowariantowej było także jej przeznaczenie dla działań planistycznych i innych prognostycznych w zakresie transportu. Prognoza jednowariantowa jest działaniem na rzecz uzyskania najbardziej wiarygodnego efektu predykcji struktur demograficznych, jakie można uzyskać w 2017 r. w oparciu o analizę dostępnych danych statystycznych – ludnościowych, społecznych i ekonomicznych. Niemniej jak każda prognoza demograficzna, także ta obarczona jest zakładanym błędem jej wyników do stanu faktycznego, który zostanie osiągnięty w przyszłości. Przybliżone maksymalne możliwe odchylenia (w %) od tych zaprezentowanych w przygotowanej prognozie, w zależności od roku odniesienia i kryterium przestrzennego ujęto w tabeli 1.

Założenia prognozy oparte zostały na jednostajności obserwowanych zjawisk społeczno-ekonomicznych. Uwaga ta dotyczy – w odpowiednich proporcjach – zarówno miasta Wielunia, jak i powiatu wieluńskiego, województwa łódzkiego i województw sąsiednich oraz całej Polski. W prognozie założono również pewną trwałość trendów demograficznych obserwowanych szczególnie w zakresie

ruchu naturalnego. Skala prognozy, która obejmowała tylko jedno miasto, a przede wszystkim prognoza dla niedużych jednostek jakimi są rejony komunikacyjne warunkowały to, że niektóre założenia wskaźników ruchu naturalnego różnią się częściowo od tych, które definiuje GUS dla Polski czy sieci miast Polski.

Tab. B1. Możliwe procentowe maksymalne odchylenia wartości prognozowanych względem rzeczywistych

Rok	Wieluń	Jednostki III rzędu	Jednostki IV rzędu	Rejony komunikacyjne
2020	1,6	2,1	3,2	3,2–4,3
2030	3,2	3,7	4,7	4,7–6,2
2040	4,7	5,7	7,3	7,3–10,3

Źródło: opracowanie własne.

Uwzględniając złożoność rozwoju społeczno-ekonomicznego i przestrzennego, które determinują przyszły obraz demograficzny miasta Wielunia do atrybutów podstawowych w tym zakresie zaliczono m.in.:

- ewolucyjne polepszenia się warunków na lokalnym rynku pracy poprzez stopniowy wzrost liczby zatrudnionych zarówno w sektorze produkcyjnym, jak i usługowym;
- niewłączenia w granice miasta sołectwa Dąbrowa, względnie innych sołectw graniczących bezpośrednio z Wieluniem. Jakkolwiek – anonsując tę kwestię – byłoby to działanie naturalne i z punktu widzenia rozwoju miasta oczekiwane;
- stopniowe obniżanie się wskaźnika bezrobocia rejestrowanego oraz stopniowy wzrost średniego uposażenia miesięcznego, szczególnie w sektorze małych i średnich przedsiębiorstw,
- dalsze, stabilne funkcjonowanie dużych zakładów przemysłowych oraz ewentualne powstanie jednego więcej (obszar miasta i gminy Wieluń, względnie którejś z gmin sąsiednich),
- powstanie strefy eksploatacji węgla brunatnego w rejonie złoża „Złoczew” po 2030 r.,
- dalszego rozwoju gospodarczego, w zakresie wytwórczości przemysłowej w sąsiednich miastach – Wieruszów, Kępno, Praszka, Działoszyn.

Prognoza demograficzna dla Wielunia została opracowana jako efekt zintegrowanej prognozy ruchu naturalnego oraz ruchu migracyjnego.

Prognoza ruchu naturalnego. Elementy podstawowe dla prognozy ruchu naturalnego oparte zostały na ekstrapolacji w zakresie:

- zmian współczynnika dzietności (TFR),
- średniego wieku rodzenia dzieci przez kobiety (MAC),
- współczynnika płodności (ASFR),
- przeciętnego dalszego okresu trwania życia,
- wskaźnika prawdopodobieństwa zgonów,
- wskaźnika umieralności niemowląt.

Prognoza ruchu migracyjnego. W badaniach ruchu migracyjnego w obrębie Wielunia uwzględniono natomiast takie atrybuty jak:

- analiza dotychczasowych trendów migracyjnych w zakresie napływu i odpływu migracyjnego,
- analiza struktury migracji do i z miasta względem: powiatu wieluńskiego, innych powiatów Polski oraz zagranicy.

B3. DYNAMIKA LUDNOŚCI WIELUNIA

Założenia podstawowe. Rozdział poświęcono kilku podstawowym zagadnieniom demograficznym odnoszących się do badań analitycznych aktualnej sytuacji ludnościowej w Wieluniu oraz wybranych zjawisk stanowiących dla nich szerszy kontekst badawczy. Stanowią one jednocześnie punkt wyjścia do sporządzenia prognozy demograficznej. Rozdział ten ma zarówno ujęcie dynamiczne, jak i strukturalne.

Dynamika ludności Wielunia. W sporządzeniu prognozy demograficznej elementem wyjściowym jest obserwacja dotychczasowych trendów zmian ludnościowych i ich struktur. Stąd też w tabeli 2 zestawiono liczbę ludności miasta Wielunia w latach 1995–2015, z uwzględnieniem płci mieszkańców. Z tabeli tej wynika, że w analizowanym okresie liczba mieszkańców Wielunia spadła o -9,2%, co w wartościach bezwzględnych wynosiło 2341 osób. Uwzględniając fakt, iż Wieluń należy do grupy miast średnich (20–100 tys. mieszkańców), ale o małym dla tej grupy potencjale demograficznym jest on docelowo „zagrożony” spadkiem do grupy miast małych (pon. 20 tys. mieszkańców). Uwzględniając dane BDL GUS w 2015 r. liczba ludności Wielunia wynosiła 23169 osób. Według bazy danych UMIG w Wieluniu ludność miasta w 2015 r. (XII) wyniosła 23258 osób, a rok później (XII 2016) wzrosła do 23277 osób (tab. 3). Z analizy tab. 2 wynika, iż trend depopulacyjny jest w Wieluniu niemal stały. Zauważalny wzrost liczby ludności w roku 2010 (względem 2009) wynikał z wysokiego wskaźnika urodzeń, charakterystycznego dla niemal wszystkich miast w Polsce, a co z kolei związane było z wejściem w wiek statystycznie najkorzystniejszy prokreacyjnie osób urodzonych w trakcie wyżu

demograficznego lat 80. XX wieku. Odnosząc się do danych UMiG w Wieluniu widoczny jest wzrost liczby ludności pomiędzy 2015 a 2016 rokiem. To z kolei może być efekt poprawiającej się sytuacji na rynku pracy, a także świadczenia 500+ stabilizującego częściowo kondycję gospodarstw domowych, w których zamieszkują osoby do 18 roku życia. Pewien wzrost liczby ludności w latach 2015–2016 widoczny jest także w niektórych wsiach gminy Wieluń (tab. 3, ryc. 1). W tym przypadku należy jednak uwzględnić przede wszystkim zjawisko suburbanizacji. W aspekcie przestrzennym widoczne przede wszystkim w Dąbrowie i Gaszynie, ale także w Bieniądzicach czy Rudzie.

Proces ubytku liczby mieszkańców miasta Wieluń wpisuje się w szerszy trend depopulacyjny obserwowany także w powiecie wieluńskim, podregionie sieradzkim i woj. łódzkim (por. tab. 4).

Tab. B2. Dynamika liczby ludności Wielunia w latach 1995–2015

Rok	Ludność					Zmiany zaludnienia (1995–2015)	Rokroczna % zmiana zaludnienia	Dynamika zaludnienia (1995 = 100%)
	Ogółem	Kobiety	Mężczyźni	Kobiety	Mężczyźni			
		w.b.	w.b.	udział %				
1995	25 510	13 422	12 088	52,6	47,4	–	–	–
1996	25 505	13 429	12 076	52,7	47,3	5	0,0	100,0
1997	25 705	13 571	12 134	52,8	47,2	-200	-0,8	100,8
1998	25 697	13 550	12 147	52,7	47,3	8	0,0	100,7
1999	24 809	13 181	11 628	53,1	46,9	888	3,6	97,3
2000	24 803	13 151	11 652	53,0	47,0	6	0,0	97,2
2001	24 717	13 069	11 648	52,9	47,1	86	0,3	96,9
2002	24 609	13 033	11 576	53,0	47,0	108	0,4	96,5
2003	24 418	12 923	11 495	52,9	47,1	191	0,8	95,7
2004	24 453	12 936	11 517	52,9	47,1	-35	-0,1	95,9
2005	24 384	12 913	11 471	53,0	47,0	69	0,3	95,6
2006	24 285	12 898	11 387	53,1	46,9	99	0,4	95,2
2007	24 122	12 825	11 297	53,2	46,8	163	0,7	94,6
2008	24 008	12 779	11 229	53,2	46,8	114	0,5	94,1
2009	23 894	12 711	11 183	53,2	46,8	114	0,5	93,7
2010	24 100	12 731	11 369	52,8	47,2	-206	-0,9	94,5
2011	23 908	12 592	11 316	52,7	47,3	192	0,8	93,7
2012	23 837	12 545	11 292	52,6	47,4	71	0,3	93,4
2013	23 546	12 402	11 144	52,7	47,3	291	1,2	92,3
2014	23 300	12 262	11 038	52,6	47,4	246	1,1	91,3
2015	23 169	12 157	11 012	52,5	47,5	131	0,6	90,8
1995–2015						-2 341	-9,2	90,8

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS.

Tab. B3. Liczba ludności miasta Wieluń oraz sołectw obszaru wiejskiego gminy miejsko-wiejskiej Wieluń w latach 2012–2016

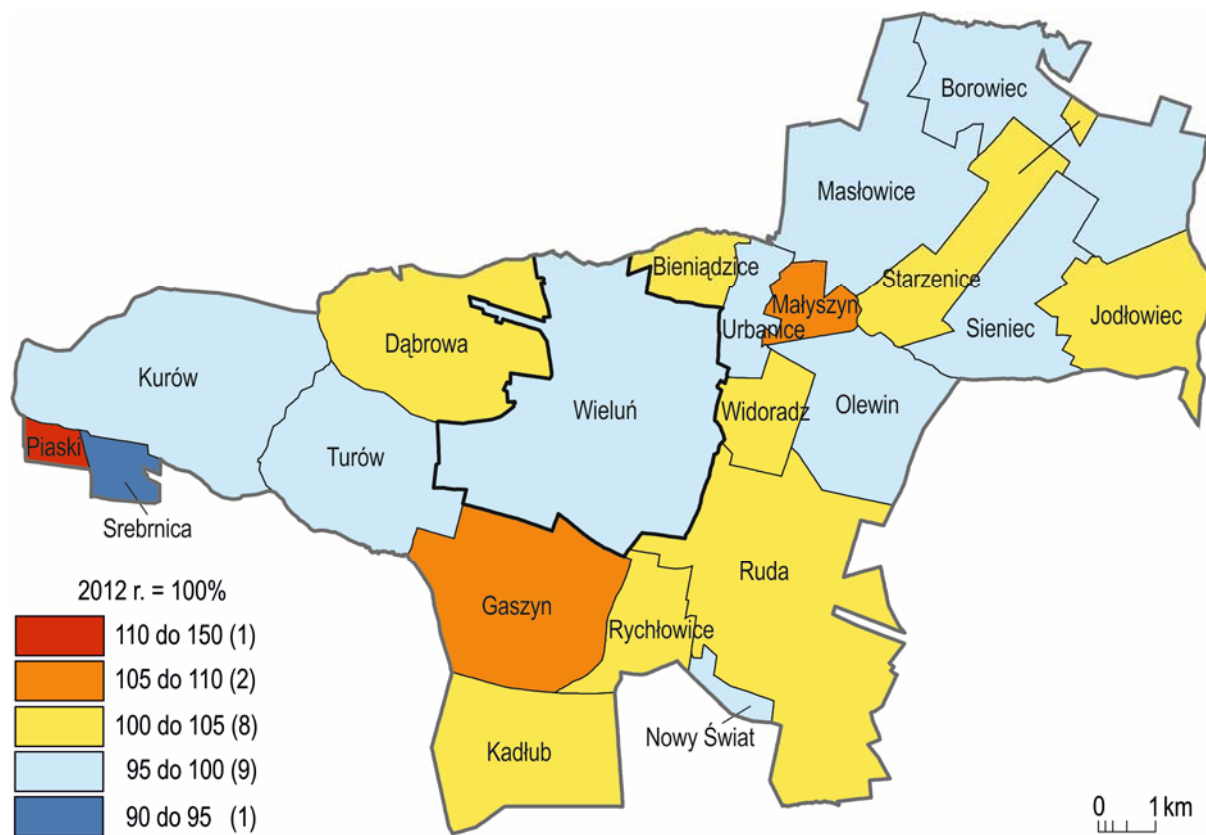
Jednostka administracyjna	Ludność*					Zmiany zaludnienia	Dynamika zaludnienia (2012 = 100%)
	2012	2 013	2014	2015	2016	2012–2016	2012–2016
Wieluń	23 934	23 629	23 387	23 258	23 277	-657	97,3
Bieniędzice	212	215	215	216	220	8	103,8
Borowiec	84	82	78	77	82	-2	97,6
Dąbrowa	1 265	1 287	1 298	1307	1 327	62	104,9
Gaszyn	881	876	918	915	968	87	109,9
Jodłowiec	269	264	260	266	269	0	100,0
Kadłub	539	559	542	546	554	15	102,8
Kurów	893	893	887	878	891	-2	99,8
Małyszyn	164	162	163	173	178	14	108,5
Masłowice	774	763	753	748	759	-15	98,1
Nowy Świat	71	70	70	72	68	-3	95,8
Olewin	433	425	435	433	429	-4	99,1
Piaski	76	77	79	79	85	9	111,8
Ruda	1 219	1 233	1 216	1218	1 224	5	100,4
Rychłowice	171	175	181	178	178	7	104,1
Sieniec	446	438	436	435	441	-5	98,9
Srebrnica	115	118	119	119	107	-8	93,0
Starzenice	190	183	186	194	193	3	101,6
Turów	650	648	640	642	646	-4	99,4
Urbanice	154	158	158	151	151	-3	98,1
Widoradz	338	345	342	340	346	8	102,4
Obszar wiejski gminy miejsko-wiejskiej Wieluń	8 944	8 971	8 976	216	9 116	172	101,9

* dane na koniec grudnia.

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych UM w Wieluniu (<http://www.um.wielun.pl/index.php/ludnosc.html>).

Spadek liczby ludności Wielunia był w badanym okresie w kontraście do sytuacji demograficznej na obszarze wiejskim gminy Wieluń. W latach 1995-2015 liczba mieszkańców w niemiejskiej części gminy wzrosła z 8758 do 8911 osób (tab. 4). Jakkolwiek wzrost ten nie był znaczący to uwzględniając ogólnopolskie, a zwłaszcza regionalne (woj. łódzkie) trendy należy uznać go za istotny. W dużej części, co już zostało wspomniane, wzrost ten odbywał się „kosztem” samego miasta, a co związane jest z powszechną tendencją do przenoszenia się mieszkańców na tereny wiejskie sąsiadujące z miastem. Tendencje depopulacyjne miały miejsce także w powiecie wieluńskim. W latach 1995–2015 ubytek rzeczywisty w powiecie wyniósł ponad 5% (4319 osób). Jakkolwiek był mniejszy niż w Wieluniu (-9,2%),

to jednak dość istotny dla potencjału społeczno-ekonomicznego regionu. Z drugiej strony należy zauważyć, że ponad połowa tego ubytku przypadła na samo miasto Wieluń.

Ryc. B1. Dynamika zaludnienia miasta Wieluń oraz sołectw obszaru wiejskiego gminy miejsko-wiejskiej Wieluń w latach 2012–2016

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych UM w Wieluniu (<http://www.um.wielun.pl/index.php/ludnosc.html>).

Tab. B4. Dynamika liczby ludności Wielunia w latach 1995–2015 na tle województwa łódzkiego, podregionu sieradzkiego, powiatu wieluńskiego i gminy miejsko-wiejskiej Wieluń

Rok	Ludność							
	Województwo łódzkie	Podregion sieradzki	Powiat wieluński	Gmina miejsko-wiejska Wieluń	Wieluń – miasto	Wieluń – obszar wiejski	Wieluń – udział % w ludności powiatu	Wieluń – udział % w ludności gminy
1995	2 687 761	473 891	81 609	34 268	25 510	8 758	31,3	74,4
1996	2 680 350	473 380	81 492	34 329	25 505	8 824	31,3	74,3
1997	2 672 823	472 933	81 774	34 591	25 705	8 886	31,4	74,3
1998	2 663 608	471 806	81 335	34 528	25 697	8 831	31,6	74,4
1999	2 637 438	463 762	79 430	33 383	24 809	8 574	31,2	74,3
2000	2 627 824	463 272	79 441	33 382	24 803	8 579	31,2	74,3
2001	2 617 318	461 979	79 081	33 294	24 717	8 577	31,3	74,2
2002	2 607 380	460 813	78 891	33 153	24 609	8 544	31,2	74,2
2003	2 597 094	459 347	78 534	32 946	24 418	8 528	31,1	74,1

cd. tab. B4.

Rok	Ludność							
	Województwo łódzkie	Podregion sieradzki	Powiat wieluński	Gmina miejsko-wiejska Wieluń	Wieluń – miasto	Wieluń – obszar wiejski	Wieluń – udział % w ludności powiatu	Wieluń – udział % w ludności gminy
2004	2 587 702	457 977	78 454	32 969	24 453	8 516	31,2	74,2
2005	2 577 465	456 532	78 315	32 932	24 384	8 548	31,1	74,0
2006	2 566 198	455 425	78 254	32 858	24 285	8 573	31,0	73,9
2007	2 555 898	454 127	78 076	32 709	24 122	8 587	30,9	73,7
2008	2 548 861	453 658	77 943	32 615	24 008	8 607	30,8	73,6
2009	2 541 832	452 691	77 843	32 493	23 894	8 599	30,7	73,5
2010	2 542 436	456 106	78 290	32 858	24 100	8 758	30,8	73,3
2011	2 533 681	454 940	78 120	32 729	23 908	8 821	30,6	73,0
2012	2 524 651	454 030	77 984	32 698	23 837	8 861	30,6	72,9
2013	2 513 093	453 056	77 720	32 443	23 546	8 897	30,3	72,6
2014	2 504 136	451 711	77 513	32 191	23 300	8 891	30,1	72,4
2015	2 493 603	450 220	77 290	32 080	23 169	8 911	30,0	72,2
<i>Zmiana zaludnienia (wartości bezwzględne)</i>								
1995-2015	-194 158	-23 671	-4 319	-2 188	-2 341	153	–	–
<i>Zmiana zaludnienia (wartości procentowe)</i>								
1995-2015	-7,2	-5,0	-5,3	-6,4	-9,2	1,7	–	–

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS.

W badaniach demograficznych, także tych koncentrujących się na predykcji stanu i struktury zaludnienia bardzo ważną kwestią jest także ustalenie składowych przyrostu naturalnego oraz ruchu wędrówkowego. Pierwszą z kwestii, w ujęciu dynamicznym zestawiono w tabeli 5. Wynika z niej, że dla 12 lat w okresie 1995–2015 odnotowano dodatni przyrost naturalny. Niestety większość tych okresów spisowych dotyczyła 10-lecia 1995–2005. W ostatnim 10-leciu zauważalny jest wzrost lat, w których przyrost naturalny ma wartość poniżej 0. Jest to efektem zarówno wzrostu liczby zgonów, jak i stopniowo zmniejszającej się liczby urodzeń. Do 2005 r. w żadnym roku liczba zgonów nie przekroczyła wartości 220. Po tym roku wskaźnik ten przekroczony był w aż 7 z 10 analizowanych lat. Liczba urodzeń w Wieluniu miała charakter zmienny. Wysoka była jeszcze w latach 1995–1996. Później zaczęła spadać z minimum w 2002 r. Od 2003 r. wzrastała osiągając szczyt w 2010 r. Urodziło się wtedy 255 dzieci. Począwszy od 2011 r. obserwowany jest natomiast dość gwałtowny spadek liczby urodzeń. W 2015 r. było ich tylko 188 (tab. 5). Ubytek naturalny obserwowany jest także w powiecie wieluńskim (pogłębiający się) i w obszarze wiejskim gminy Wieluń (ustabilizowany).

Tab. B5. Składowe przyrostu naturalnego Wielunia na tle obszaru wiejskiego gminy miejsko-wiejskiej Wieluń oraz powiatu wieluńskiego w latach 1995–2015

Rok	Wieluń (miasto)			Wieluń (obszar wiejski)			Powiat wieluński		
	Urodzenia	Zgony	Przyrost naturalny	Urodzenia	Zgony	Przyrost naturalny	Urodzenia	Zgony	Przyrost naturalny
1995	256	183	73	113	94	19	985	895	90
1996	242	231	11	101	90	11	933	958	-25
1997	216	202	14	134	104	30	948	905	43
1998	194	206	-12	119	99	20	868	936	-68
1999	204	201	3	127	92	35	923	913	10
2000	267	215	52	98	93	5	896	905	-9
2001	216	197	19	88	107	-19	789	891	-102
2002	193	187	6	70	84	-14	740	813	-73
2003	181	217	-36	88	111	-23	728	872	-144
2004	218	216	2	73	111	-38	754	889	-135
2005	214	209	5	80	105	-25	761	879	-118
2006	207	217	-10	81	113	-32	757	899	-142
2007	224	214	10	81	101	-20	791	879	-88
2008	235	243	-8	96	110	-14	840	926	-86
2009	250	238	12	98	88	10	898	913	-15
2010	255	224	31	89	81	8	858	914	-56
2011	221	225	-4	94	82	12	740	806	-66
2012	227	225	2	93	102	-9	785	900	-115
2013	200	221	-21	87	101	-14	745	862	-117
2014	208	218	-10	97	116	-19	709	886	-177
2015	188	246	-58	97	109	-12	697	924	-227

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS.

Znacznie bardziej niekorzystnie na stan zaludnienia Wielunia wpływa składowa ruchu migracyjnego (tab. 6). Począwszy od początku XXI wieku., rokrocznie wartość ta jest ujemna. W latach 2013 i 2014 saldo migracji przekroczyło wartość – 200, a więc było w granicach 1% populacji ogółem w mieście. Elementem najbardziej charakterystycznym w analizie składowej ruchu migracyjnego jest jednak trwały, systematyczny spadek osób napływających do Wielunia. Spadek znaczenia samego miasta, jak już wspomniano, należy jednak widzieć także przez pryzmat zauważalnej suburbanizacji, która deprecjonuje rzeczywistą populację związaną z miastem z punktu widzenia prawnego-formalnego.

Tab. B6. Składowe ruchu migracyjnego Wielunia na tle obszaru wiejskiego gminy miejsko-wiejskiej Wieluń oraz powiatu wieluńskiego w latach 1995–2014

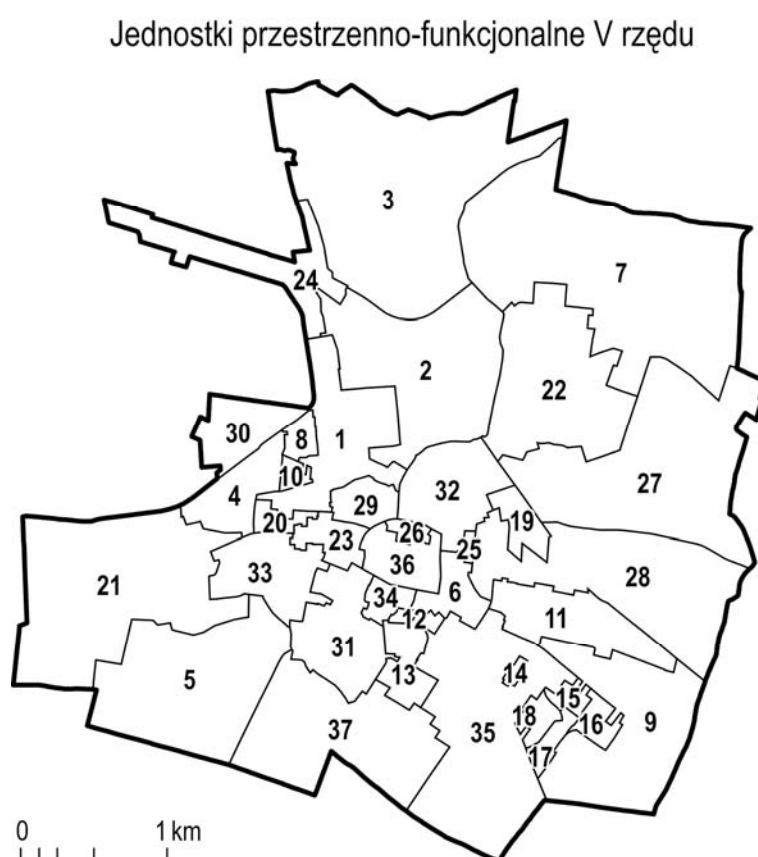
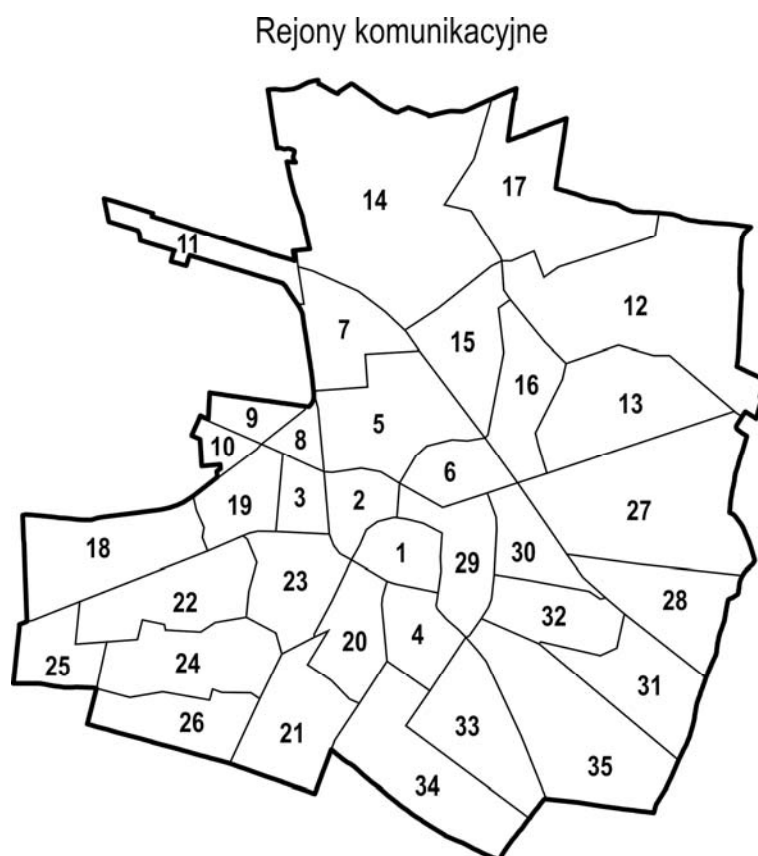
Rok	Wieluń (miasto)			Wieluń (obszar wiejski)			Powiat wieluński		
	Napływ (ogółem)	Odpływ (ogółem)	Saldo migracji	Napływ (ogółem)	Odpływ (ogółem)	Saldo migracji	Napływ (ogółem)	Odpływ (ogółem)	Saldo migracji
1995	326	310	16	104	127	-23	1 142	1 248	-106
1996	374	382	-8	225	169	56	1 496	1 559	-63
1997	464	346	118	270	251	19	1 865	1 695	170
1998	335	377	-42	189	230	-41	1 335	1 765	-430
1999	304	315	-11	145	152	-7	990	1 178	-188
2000	307	275	32	88	149	-61	961	984	-23
2001	232	290	-58	117	92	25	744	907	-163
2002	245	329	-84	103	99	4	774	892	-118
2003	275	340	-65	130	126	4	845	972	-127
2004	286	357	-71	143	117	26	959	982	-23
2005	260	347	-87	154	104	50	885	950	-65
2006	267	393	-126	147	108	39	983	988	-5
2007	253	393	-140	138	90	48	905	972	-67
2008	214	350	-136	127	76	51	803	834	-31
2009	211	325	-114	97	107	-10	755	812	-57
2010	196	390	-194	163	77	86	800	937	-137
2011	180	368	-188	129	78	51	758	862	-104
2012	175	342	-167	135	98	37	761	866	-105
2013	172	437	-265	136	94	42	738	929	-191
2014	156	357	-201	104	97	7	743	855	-112

* dla 2015 r. – dane w opracowywaniu (GUS).

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS.

Zaludnienie Wielunia w obrębie rejonów komunikacyjnych oraz jednostek przestrzenno-funkcjonalnych V rzędu. W Wieluniu znajduje się 35 rejonów komunikacyjnych oraz 37 jednostek przestrzenno-funkcjonalnych V rzędu (ryc. 2). Podstawy formalne i kryteria delimitacji oraz istotność prezentowanego podziału zostały szerzej naświetlone w części poświęconej delimitacji Wielunia.

Analiza zróżnicowań koncentracji ludności we wskazanych jednostkach wyznaczona jej liczbą bezwzględną oraz gęstością zaludnienia stanowi podstawowy element dla projekcji demograficznej na najbliższe lata. Przyglądając się tab. 7 i 8 należy zauważyć, że w 2016 r. najbardziej zaludnionymi były rejon komunikacyjny oraz jednostki przestrzenno-funkcjonalne V rzędu ustanowione w obrębie największych osiedli wielokondygnacyjnej zabudowy blokowej z lat 70.–80. XX wieku.

Ryc. B2. Podział Wielunia na rejony komunikacyjne i jednostki przestrzenno-funkcjonalne 5 rzędu

Źródło: opracowanie własne.

Tab. B7. Liczba ludności Wielunia w rejonach komunikacyjnych w 2016 roku

Lp.	Ludność	Gęstość zaludnienia (osób/km ²)
	2016	2016
1	915	4 083
2	635	2 966
3	2 072	13 343
4	2 069	7 707
5	179	290
6	105	431
7	13	34
8	1 384	13 586
9	581	4 218
10	9	94
11	204	799
12	150	116
13	21	31
14	40	23
15	5	12
16	193	505
17	262	332
18	155	252
19	483	1 738
20	604	1 850
21	881	1 792
22	257	511
23	311	768
24	136	255
25	0	0
26	15	40
27	319	282
28	224	484
29	1 061	2 914
30	495	1 850
31	389	854
32	4 574	13 303
33	82	158
34	94	135
35	5 509	6 283

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z bazy PESEL, MSW, Warszawa.

Tab. B8. Liczba ludności Wielunia w jednostkach przestrzenno-funkcjonalnych V rzędu w 2016 r.

Lp.	Nazwa jednostki	Ludność	Gęstość zaludnienia (osób/km ²)
		2016	2016
1	Bugaj/Sieradzka	561	1 099
2	Błonia	103	109
3	Chrasty	37	21
4	Hyclówka/Wąskotorówka	486	2 011
5	Kijak	157	163
6	Krakowskie Przedmieście	514	3 653
7	Niedzielisko/Os. Cukrownia	403	222
8	Os. Armii Krajowej	1 196	20 185
9	Os. Berlinek	495	622
10	Os. Bugaj	939	26 744
11	Os. Kard. S. Wyszyńskiego	4 461	11 896
12	Os. M. Kopernika	766	24 480
13	Os. Poniemieckie	974	6 161
14	Os. Stare Sady „A”	483	29 326
15	Os. Stare Sady „B”	1 394	31 536
16	Os. Stare Sady „C”	1 486	20 572
17	Os. Stare Sady „D” Sadowa	437	7 386
18	Os. Stare Sady „D” Uroczą	1 303	19 976
19	Os. Stodolniana	339	3 071
20	Os. Wojska Polskiego	870	15 401
21	Podszubienice	191	149
22	Rejon Fabryczna/Wielton	156	189
23	Rejon Kaliska	267	2 205
24	Rejon Kolejowa/Mleczarnia	214	536
25	Rejon Moniuszki	271	18 365
26	Rejon Okólna	565	16 085
27	Rejon Orzeszkowej/Warszawska	391	301
28	Rejon Popieluszki/Staszica	635	662
29	Rejon Prusa	449	3 635
30	Rejon Pułaskiego	590	2 509
31	Rejon Szpital/Św. Barbary	593	1 490
32	Rejon Warszawska Dworzec PKS/Kochelskiego	205	546
33	Rejon Zielona-Nowy Rynek/Grota-Roweckiego	340	1 034
34	Rejon Śląska	247	3 416
35	Rudzka/Gruby	613	559
36	Stary Rynek	338	1 870
37	Za Szpitalem	954	1 128

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z bazy PESEL, MSW, Warszawa.

Analizując jednostki przestrzenno-funkcjonalne pod względem zaludnienia, najwięcej osób zamieszkiwało Osiedle Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Zespół Osiedli Stare Sady (A, B, C, D), Osiedle Armii Krajowej. Co interesujące, w odniesieniu do niektórych innych miast podobnej wielkości, relatywnie słabo zaludniona była dzielnica śródmiejska Wielunia. Również pod względem gęstości zaludnienia zdecydowanie przeważały osiedla zabudowy blokowej. Największe wskaźniki koncentracji ludności wyznaczone tym parametrem miały nieduże kompleksy zabudowy blokowej, graniczące z otaczającymi je jednostkami skupiającymi zabudowę niską. Taki układ przestrzenny odzwierciedlał specyfikę delimitacji, co skutkowało relatywnie małym obszarem tych jednostek, przy stosunkowo wysokim zaludnieniu. Stąd też gęstość zaludnienia powyżej 15000 osób/km² miały kompleksy zabudowy blokowej mające charakter swoistych enklaw, bądź kompleksów otoczonych niższą zabudową, a więc z innej strony silnie zurbanizowane przestrzenie (Zespół Osiedli Stare Sady A, B, C, D, Osiedle Armii Krajowej, Osiedle Bugaj, Osiedle M. Kopernika, Osiedle Moniuszki, Osiedle Wojska Polskiego), a także rdzeniowo zlokalizowane rejony Moniuszki i Okólna. Specyfika przyjętej delimitacji spowodowała, że poza tą grupą znalazło się Osiedle Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Podkreślić jednak należy, że jego strefa zabudowana również przekracza wskaźnik gęstości ponad 15000 osób/km². Najslabiej zaludnione są przede wszystkim jednostki koncentrujące zabudowę niską lub o przeważających funkcjach niemieszkaniowych, a zlokalizowane głównie w peryferyjnej części miasta. Najmniejszą jednostką są Chrusty, w których w 2016 r. zamieszkiwało tylko 37 osób. Słabo zaludnione były także Rejon Fabryczna/Wielton (156 osoby), Kijak (157 osób), Podzubienice (191 osób). Słabe zaludnienie w tych jednostkach tożsame było niskiemu wskaźnikowi zagęszczenia wyrażonemu w liczbie zamieszkałych osób na km².

Mniejsze różnice w zaludnieniu były w rejonach komunikacyjnych. Wynika to z faktu, iż zgodnie z wytycznymi integrują one obszary funkcjonalnie i przestrzennie niehomogenicznie, w związku z czym zabudowa wysoka „wymieszana” jest w nich z zabudową niską. Najbardziej zaludniony rejon komunikacyjny (nr 35), który obejmuje m.in. Osiedle Kardynała Stefana Wyszyńskiego, a liczący 5509 mieszkańców. Trzy rejony (10, 15, 26) liczą mniej niż 20 mieszkańców, a jeden (nr 25) jest niezamieszkały.

Uzupełnieniem badań nad specyfiką demograficzną Wielunia w ujęciu jednostek przestrzenno-funkcjonalnych V rzędu jest ich struktura płci i struktura wiekowa ludności. Ten element badawczy stanowi także istotny punkt wyjścia dla dalszej prognozy badawczej. Dane zamieszczone w tab. 9 wskazują na dość charakterystyczne zjawiska odnoszące się do struktur demograficznych miast polskich. Pod tym względem Wieluń nie stanowi wyjątku. Po pierwsze widać relatywnie równe proporcje płci w poszczególnych jednostkach. Niemniej w większości przeważają kobiety. Jest tylko jedna jednostka,

w której przewaga mężczyzn nad kobietami jest bardzo wyraźna – Podsubienice. W dużej części przewaga ta odnosi się do osób w wieku produkcyjnym. Częściej jednak zauważalna jest przewaga kobiet nad mężczyznami. Zwłaszcza w grupie wiekowej poprodukcyjnej, a o czym świadczy jednocześnie duży udział populacji w tym przedziale wiekowym w danej jednostce. Dysproporcje te zdecydowanie najbardziej zauważalne są w trzech osiedlach blokowych, które podlegają najbardziej zaawansowanemu procesowi starzenia się ludności przy jednocześnie bardzo silnej feminizacji. Są to osiedla w rejonie ulicy Okólnej, Osiedle Armii Krajowej i Osiedle M. Kopernika. We wszystkich z nich udział osób w wieku poprodukcyjnym wynosi już ponad 35%, a przewaga liczby kobiet nad liczbą mężczyzn sięga ok. 30%. Jak należy wnioskować z ogólnych trendów najbardziej prorozwojowe demograficznie (duży udział grup w wieku przedprodukcyjnym i produkcyjnym) są jednostki skupiające nową zabudowę zarówno blokową, jak i indywidualną, m.in. Osiedle Sadowa „D” czy Osiedle Stodolniana. Znamienna jest w nich także niewielka różnica pomiędzy liczbą kobiet, a liczbą mężczyzn (tab. 9).

Tab.B9. Struktura płci i wieku mieszkańców Wielunia wg jednostek przestrzenno-funkcjonalnych 5 rzędu w 2016 r.

Lp.	Ludność			Ludność w wieku			Udział ludność w wieku [%]		
	Ogółem	Kobiety	Mężczyźni	Przedprodukcyjnym*	Produkcyjnym	Poprodukcyjnym	Przedprodukcyjnym	Produkcyjnym	Poprodukcyjnym
1	561	313	248	93	286	182	16,6	51,0	32,4
2	103	50	53	14	73	16	13,6	70,9	15,5
3	37	19	18	6	23	8	16,2	62,2	21,6
4	486	242	244	97	312	77	20,0	64,2	15,8
5	157	82	75	38	92	27	24,2	58,6	17,2
6	514	270	244	117	287	110	22,8	55,8	21,4
7	403	211	192	85	232	86	21,1	57,6	21,3
8	1 196	659	537	159	604	433	13,3	50,5	36,2
9	495	247	248	93	330	72	18,8	66,7	14,5
10	939	492	447	152	519	268	16,2	55,3	28,5
11	4 461	2 387	2 074	701	2 604	1 156	15,7	58,4	25,9
12	766	453	313	107	349	310	14,0	45,5	40,5
13	974	515	459	207	583	184	21,2	59,9	18,9
14	483	253	230	72	340	71	14,9	70,4	14,7
15	1 394	737	657	220	1 023	151	15,8	73,4	10,8
16	1 486	751	735	205	1 052	229	13,8	70,8	15,4
17	437	243	194	137	269	31	31,3	61,6	7,1
18	1 303	663	640	205	1 009	89	15,7	77,5	6,8
19	339	175	164	65	250	24	19,2	73,7	7,1
20	870	462	408	164	509	197	18,9	58,5	22,6
21	191	77	114	31	120	40	16,2	62,8	21,0
22	156	81	75	44	96	16	28,2	61,5	10,3

cd. tab. B9.

Lp.	Ludność			Ludność w wieku			Udział ludność w wieku [%]		
	Ogółem	Kobiety	Mężczyźni	Przedprodukcyjnym*	Produkcyjnym	Po-produkcyjnym	Przedprodukcyjnym	Produkcyjnym	Po-produkcyjnym
23	267	138	129	49	169	49	18,3	63,3	18,4
24	214	108	106	22	153	39	10,3	71,5	18,2
25	271	147	124	35	192	44	13,0	70,8	16,2
26	565	328	237	85	254	226	15,0	45,0	40,0
27	391	208	183	69	242	80	17,6	61,9	20,5
28	635	311	324	141	388	106	22,2	61,1	16,7
29	449	231	218	68	274	107	15,2	61,0	23,8
30	590	309	281	99	322	169	16,8	54,6	28,6
31	593	312	281	108	333	152	18,2	56,2	25,6
32	205	102	103	44	121	40	21,5	59,0	19,5
33	340	170	170	68	192	80	20,0	56,5	23,5
34	247	159	88	43	151	53	17,4	61,1	21,5
35	613	303	310	106	368	139	17,3	60,0	22,7
36	338	180	158	67	188	83	19,8	55,6	24,6
37	954	491	463	169	579	206	17,7	60,7	21,6

* wiek przedprodukcyjny – kobiety i mężczyźni w wieku 0–19 lat (pozyskane dane z MSW nie pozwalają na ich agregację do przedziału 0–18 lat); wiek produkcyjny – kobiety 20–59 lat, mężczyźni 20–64 lat; wiek poprodukcyjny kobiety 60 lat i więcej, mężczyźni 65 lat i więcej.

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z bazy PESEL, MSW, Warszawa.

B4. PROGNOZA DEMOGRAFICZNA DLA MIASTA WIELUNIA DO 2040 R.

B4.1. Wprowadzenie

Jak już wspomniano we wstępie prognoza demograficzna dla Wielunia do 2040 r. ma charakter jednowariantowy. Szacowana wielkość i struktura ludności – wg płci i wieku – określa najbardziej prawdopodobny scenariusz przemian demograficznych Wielunia w najbliższych dekadach. Możliwe odchylenia wartości prognozowanych od rzeczywistych zostały wskazane w rozdziale metodologicznym. Ewentualnych większych odchyień, a zbliżonych do tych z tab. 1 oczekiwać można jedynie w przypadku gwałtownych zmian lokalnych struktur społeczno-ekonomicznych lub przestrzennych.

Prognoza demograficzna dla miasta Wielunia została oparta na metodzie składnikowej, która uwzględnia składowe zarówno elementu ruchu naturalnego, jak i ruchu migracyjnego. Wśród składowych ruchu naturalnego uwzględniono następujące atrybuty: urodzenia żywe, płodność kobiet w poszczególnych grupach wiekowych, przeciętną oczekiwaną długość życia, zgony. Wśród składowych ruchu migracyjnego znalazły się kwestie: napływu migracyjnego i odpływu migracyjnego. Z uwagi, iż istnieją pewne rozbieżności w zakresie prognozowanych zmian, a wynikające ze stopnia agregacji przestrzennej (prognoza dla całego miasta, prognoza dla poszczególnych jednostek przestrzenno-funkcjonalnych), to składowe te liczone osobno. Przygotowana prognoza dla miasta Wielunia jest zatem sumą prognoz częściowych wykonanych dla rejonów komunikacyjnych.

Płodność kobiet. Jednym z najważniejszych współczynników w analizie przyszłych zmian demograficznych jest przekrojowy współczynnik płodności kobiet (TFR) oraz średni wiek rodzenia dzieci przez kobiety (MAC). W 2015 r. wiek środkowy matek (mediana wieku) rodzących dziecko w Polsce wyniósł 29,7 lat. W perspektywie do 2040 r. prognozuje się jego przesunięcie się w granice 30–31 lat. Współczynnik płodności kobiet jest sumą składowych współczynników dla pięcioletnich grup kobiet (od 15 do 49 lat). Wskaźnik ten standardowo rozważa się dla grup wiekowych kobiet w sumarycznym przedziale wiekowym od 19 i mniej do 45 i więcej lat (zob. tab. 10). W analizie odnoszącej się do poziomu lokalnego (miasta, jego dzielnic) obok uwarunkowań ogólnych uwzględnia się również:

- ogólne trendy społeczno-kulturowe związane z macierzyństwem i jego rolą,
- specyfikę w tym zakresie obszarów miejskich, w tym położenie geograficzne,
- specyfikę w poszczególnych przedziałach grup wieku, ze szczególnym uwzględnieniem przesuwania się przeciętnego wieku kobiety w momencie urodzenia pierwszego i kolejnego dziecka.

Tab.B10. Prognozowana płodność kobiet jako wskaźnik prognozy demograficznej Wielunia do 2040 r.

Rok	Współczynniki płodności kobiet* w grupach wiekowych							TFR
	19 i mniej	20–24	25–29	30–34	35–39	40–44	45 i więcej	
2020	20,9	56,7	86,7	79,8	30,8	5,3	0,3	1,281
2025	21,8	59,6	91,1	83,9	32,4	5,6	0,3	1,295
2030	21,8	60,6	92,6	85,2	32,9	5,7	0,3	1,300
2035	21,8	61,0	93,3	85,9	33,2	5,7	0,3	1,302
2040	21,8	61,5	94,7	86,7	33,5	5,8	0,4	1,305

* – na 1000 kobiet.

Źródło: opracowanie własne.

W prognozie dla Wielunia wstępnie założono, że współczynnik płodności kobiet od 2020 r. będzie nieznacznie się zwiększał z poziomu 1,28 do 1,30. Pozytywny scenariusz przyjęto w oparciu o wstępne umiarkowanie pozytywne efekty wdrożenia reform społecznych w latach 2014-2016 (tab. 10). Ponadto założono, że:

- nastąpi stabilizacja na lokalnym rynku pracy, cechująca się zarówno zmniejszeniem wskaźnika bezrobocia, jak i systematycznym, aczkolwiek ewolucyjnym wzrostem przeciętnego wynagrodzenia,
- istnieje relatywnie duży udział ludności w wieku rozrodczym w jednostkach przestrzenno-funkcjonalnych, w których struktury społeczne wskazują na istotne prawdopodobieństwo urodzenia przez kobietę więcej niż jednego dziecka i posiadania dziecka w ogóle.

W prognozie przyjęto założenie, iż współczynniki płodności kobiet dla poszczególnych grup wieku, względem rejonów komunikacyjnych nie będą podlegać przestrzennemu zróżnicowaniu. Współczynniki płodności dla grup wiekowych 25–29, 30–34, 35–39 będą ulegać systematycznemu zwiększaniu, jednak z największą dynamiką w grupie 25–29 i 30–34.

Współczynnik reprodukcji brutto. Dla Wielunia zlokalizowanego w podregionie sieradzkim współczynnik reprodukcji brutto w 2015 r. wyniósł 0.631 (tab. 11). Jakkolwiek ustabilizował swój poziom po widocznym, a trwającym od ok. 2008/2009 r. spadku, to nadal nie gwarantuje on tzw. zastępowalności pokoleń rozważanej dla omawianego obszaru. Założyć jedynie możemy, że do tego oczekiwanego będzie on jedynie zbliżony w kilku demograficznie progresywnych regionach komunikacyjnych Wielunia.

Tab. B11. Współczynnik reprodukcji brutto dla podregionu sieradzkiego w latach 2002–2015

Rok	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Współ. reprodukcji brutto	0,650	0,605	0,644	0,593	0,644	0,639	0,684	0,688	0,707	0,665	0,655	0,654	0,631	0,631

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS.

Przeciętny dalszy okres (trwania) życia. W wyliczeniach dalszej oczekiwanej długości życia w poszczególnych rocznikach uwzględniono zarówno informacje dotyczące województwa łódzkiego, jak również dla zbioru miast ogółem. W Średnia długość życia osób nowonarodzonych w Polsce w 2015 r. wynosiła 77,6 lat. Należy jednak zwrócić uwagę na widoczne zróżnicowania tego wskaźnika w odniesieniu do płci. I tak średnia długość życia nowonarodzonych kobiet wynosiła 81,6 lat, podczas gdy mężczyzn 73,6 lat (różnica 8 lat). Warto tu wskazać, że wartości te dla województwa łódzkiego wynoszą odpowiednio – dla kobiet 80,3 lat, dla mężczyzn 73,0 lat, a dla podregionu sieradzkiego – dla kobiet 81,4 lat, dla mężczyzn 74,3 lat (*Trwanie życia w 2015 r.*, GUS, 2016).

Zgony. Zagadnienie zgonów mieszkańców Wielunia zostało zbadane z uwzględnieniem zarówno dotychczasowych trendów, jak również aktualnej i przyszłej specyfiki struktury wiekowej i społecznej ludności miasta Wielunia. Wartość ta została opracowana na podstawie *Tablic trwania życia 2015* – wartości prawdopodobieństw zgonów dla kobiet i mężczyzn oraz poszczególnych roczników. Przyjęto, że w związku z wydłużającym się przeciętnym trwaniem życia, wartości prawdopodobieństw zgonów dla lat 2014–2040 będą proporcjonalnie pomniejszane względem wartości wskaźnika z 2015 r. (ekstrapolowane).

Napływ migracyjny i odpływ migracyjny. Prezentowana prognoza demograficzna obejmuje miasto i jego jednostki przestrzenno-funkcjonalne. Stąd też pojawiające się pojęcie napływu i odpływu – wewnętrznego i zewnętrznego rozumiane jest dwójako. W przypadku miasta Wieluń – tradycyjnie, to znaczy napływ/odpływ zewnętrzny to ten, o kierunku z/do zagranicy(ę). Napływ/odpływ wewnętrzny to ten, który ukierunkowany jest na terytorium Polski.

Z kolei w przypadku analiz jednostek przestrzenno-funkcjonalnych zlokalizowanych w granicach Wielunia odpływ/napływ zewnętrzny to ten, mający swoje źródło poza daną jednostką, ale w granicach Wielunia. Napływ/odpływ zewnętrzny obejmuje inne miejscowości w Polsce i zagranicą.

W badaniach ruchu migracyjnego, elementu relatywnie najmniej pewnego w prognozie demograficznej, oparto się jak już wspomniano na szczegółowej analizie dotychczasowych trendów migracyjnych, ogólnej

sytuacji ekonomiczno-społecznej, ale także możliwościach jakie stwarza przestrzeń miasta do osiedlania się w Wieluniu. Skupiono się także na pewnych barierach, które napływ mogą ograniczać. Istotnym elementem badań była także kwestia zameldowań w mieście. Zameldowania stanowią z jednej strony narzędzie badawcze, z drugiej zaś zobrazowany efekt przemian demograficznych w mieście.

Dla rejonu komunikacyjnego nr 35, w prognozowanym saldzie migracji uwzględniono planowane inwestycje mieszkaniowe, tj. oddanie w latach 2019–2020 około 110 lokali mieszkaniowych.

Na podstawie danych statystycznych GUS opracowano dla Wielunia „profil” ludności biorącej udział w ruchu migracyjnym (napływ, odpływ / migracje wewnętrzne i zagraniczne), zarówno pod względem płci jak i wieku – przedprodukcyjnego, produkcyjnego i poprodukcyjnego. Następnie wartości te posłużyły do określenia modelowej struktury wieku i płci osób biorących udział w zameldowywaniu i wymeldowywaniu się z poszczególnych jednostek.

B4.2. Prognoza demograficzna dla miasta Wielunia do 2040 r.

Z przygotowanej prognozy dla Wielunia do 2040 r. wynika, iż liczba jego mieszkańców będzie systematycznie zmniejszać się. W końcowym roku prognozy zaludnienie miasta osiągnie 19039 osób. Ubytek rzeczywisty ludności w porównaniu do 2016 r. będzie wynosił -5384 osób, tj. -22,0% (tab. 12 i tab. 13). Wartość prognozowanego ubytku demograficznego będzie miała charakter umiarkowanie niekorzystny, z tendencją do niekorzystnego. Podobna, negatywna sytuacja demograficznej obserwowana będzie także w innych miastach województwa łódzkiego.

Dokonując analizy przebiegu zmian w zakresie zmian liczby ludności, a szczególnie tempa ubytku mieszkańców Wielunia wyrażonego w przedziałach pięcioletnich (tab. 12), uwagę należy zwrócić na relatywnie równomierne tempo ubytku rzeczywistego ludności. Jeszcze bardziej ewolucyjny przebieg dynamika ludności miasta będzie miała w ujęciu rocznym (tab. 13). Wspólnym elementem obu ujęć jest jednak fakt, iż w każdym dowolnym przedziale czasu w mieście będzie odnotowywany ubytek liczby mieszkańców. Ujmując to zagadnienie rok do roku, prognozuje się dla Wielunia ubytek około 200 mieszkańców rocznie.

Tab. B12. Prognozowane zmiany zaludnienia Wielunia w latach 2016–2040. Przedziały pięcioletnie

Rok	Liczba ludności	Dynamika zaludnienia (2016 r. = 100%)	Tempo zmian (względem 2016 r.)
2016	24 423	100,0	–
2020	24 009	98,3	-1,7
2025	22 923	93,9	-6,1
2030	21 710	88,9	-11,1
2035	20 401	83,5	-16,5
2040	19 039	78,0	-22,0

Źródło: opracowanie własne.

Tab. B13. Prognozowane zmiany zaludnienia Wielunia w latach 2017–2040. Dane roczne

Rok	Ludność		
	ogółem	kobiety	mężczyźni
2016	24 423	12 879	11 544
2017	24 229	12 781	11 448
2018	24 044	12 681	11 363
2019	24 057	12 679	11 378
2020	24 009	12 639	11 370
2021	23 803	12 518	11 285
2022	23 586	12 388	11 198

cd. tab. B13.

Rok	Ludność		
	ogółem	kobiety	mężczyźni
2023	23 380	12 262	11 118
2024	23 156	12 132	11 024
2025	22 923	11 991	10 932
2026	22 683	11 835	10 848
2027	22 434	11 692	10 742
2028	22 194	11 566	10 628
2029	21 957	11 420	10 537
2030	21 710	11 278	10 432
2031	21 460	11 127	10 333
2032	21 211	10 987	10 224
2033	20 949	10 828	10 121
2034	20 675	10 679	9 996
2035	20 401	10 530	9 871
2036	20 129	10 390	9 739
2037	19 857	10 252	9 605
2038	19 588	10 109	9 479
2039	19 314	9 955	9 359
2040	19 039	9 800	9 239

Źródło: opracowanie własne.

Prognozowane zmiany demograficzne w Wieluniu w ciągu najbliższych 25 lat będą w głównej mierze warunkowane wielkością współczynnika przyrostu naturalnego. W dokumencie założono, że liczba zgonów będzie przeważać nad liczbą urodzeń w każdym z wyrównanych podokresów 5-letnich. W związku z tym w kolejnych latach będzie to skutkowało trwałym ubytkiem naturalnym i co z tym związane, ujemną wartość współczynnika przyrostu naturalnego (tab. 14). Prognozuje się, że przyrost naturalny będzie stopniowo zmniejszał swoją negatywną wartość do wielkości ponad -100 po 2030 r.

Tab. B14. Współczynnik przyrostu naturalnego w Wieluniu w latach 2017–2040. Prognoza

Rok	Prognozowany przyrost naturalny	Współczynnik przyrostu naturalnego
2017	-41	-1,7
2018	-46	-1,9
2019	-48	-2,0
2020	-40	-1,7
2021	-49	-2,1
2022	-61	-2,6
2023	-49	-2,1
2024	-58	-2,5
2025	-57	-2,5

cd. tab. B14.

Rok	Prognozowany przyrost naturalny	Współczynnik przyrostu naturalnego
2026	-63	-2,8
2027	-72	-3,2
2028	-76	-3,4
2029	-77	-3,5
2030	-92	-4,2
2031	-102	-4,8
2032	-104	-4,9
2033	-110	-5,3
2034	-122	-5,9
2035	-131	-6,4
2036	-134	-6,7
2037	-158	-8,0
2038	-154	-7,9
2039	-162	-8,4
2040	-171	-9,0
2017–2040	-2 177	–

Źródło: opracowanie własne.

Obserwowane zmiany warunkowane będą w dalszej perspektywie przede wszystkim współczesną i przyszłą strukturą wieku ludności Wielunia, z już silnie zaakcentowaną rolą osób w wieku poprodukcyjnym oraz relatywnie niskim i malejącym wskaźnikiem liczby urodzeń. Wskaźnik liczby urodzeń będzie malał nawet w sytuacji poprawy sytuacji ekonomicznej w Polsce i w regionie oraz stabilizacji wypłacanych świadczeń w ramach polityki prokreacyjnej rządu – tzw. 500+. Ma on głębsze tło społeczne, przyczyną tego stanu będzie także proces pogłębiającego się starzenia społeczeństwa. Poprawa warunków na regionalnym rynku pracy może jedynie wyhamowywać negatywne trendy.

Kolejnym elementem składowym określającym wielkość i tempo dynamiki zmian ludnościowych w Wieluniu będzie wielkość prognozowanego salda migracji. Jego wartości są szczególnie niepewne, zwłaszcza dla okresów wybiegających w przyszłość o więcej niż 5–10 lat. W niniejszej prognozie przyjęto, że atrybut salda migracji będzie na relatywnie wyrównanym ujemnym poziomie, z wyjątkiem 2019 r., w którym prognozuje się jego wzrost (związany z planowanymi inwestycjami mieszkaniowymi). Także w 2020 r. prognozuje się wpływ inwestycji mieszkaniowych na saldo migracji miasta, którego wartość osiągnie -8 osób (tab. 15). Zmiany wartości salda migracji pomiędzy poszczególnymi latami nie powinny przekraczać 10–15%. Istotnie na tą składową prognozy mogą wpłynąć m.in. duże inwestycje deweloperskie oraz związane z nim przepływy ludności.

Tab. B15. Prognozowane saldo migracji w Wieluniu w latach 2017–2040

Rok	Prognozowane saldo migracji	Współczynnik salda migracji
2017	-150	-6,2
2018	-139	-5,8
2019	61	2,5
2020	-8	-0,3
2021	-157	-6,6
2022	-156	-6,6
2023	-157	-6,7
2024	-166	-7,2
2025	-176	-7,7
2026	-177	-7,8
2027	-177	-7,9
2028	-164	-7,4
2029	-160	-7,3
2030	-155	-7,1
2031	-148	-6,9
2032	-145	-6,8
2033	-152	-7,3
2034	-152	-7,4
2035	-143	-7,0
2036	-138	-6,9
2037	-114	-5,7
2038	-116	-5,9
2039	-112	-5,8
2040	-106	-5,6
2017–2040	-3 559	–

Źródło: opracowanie własne.

Zmieniająca się liczba ludności ogółem w Wieluniu warunkować będzie także zmiany struktury wieku mieszkańców miasta. Zagadnienie to szczegółowo prezentują tab. 16 oraz ryciny 3 i 4. Ogólny wniosek wskazuje na fakt znaczącego zmniejszenia się grup ludności w wieku przedprodukcyjnym (z 17,1% w 2016 r. do 14,2% w 2040 r.) lub z innej perspektywy wyróżnionych przedziałów wiekowych 0–4 lat (z 3,7% w 2016 r. do 3,1% w 2040 r.) i 5–19 lat (z 13,5% w 2016 r. do 11,1% w 2040 r.). Równie znaczący będzie spadek udziału mieszkańców w wieku produkcyjnym mobilnym. O ile w 2016 r. wyniósł on 36,0%, to dla 2040 prognozuje się go na poziomie 22,0%. Tak istotny spadek udziału tej grupy wiekowej mieszkańców będzie miał zarówno pozytywne efekty (obniżanie się wskaźnika bezrobocia), jak i negatywne efekty (fluktuacje w zakresie wybranych aspektów rynku wewnętrznego oraz struktury usług i handlu detalicznego).

Ryciny 3 i 4 wskazują natomiast, że obraz struktury wieku i płci mieszkańców Wielunia dla 2016 r. prezentuje bardziej „kolumnę wieku”, niż piramidę wieku do 2040 r. – zacznie się przekształcać w „odwroconą piramidę wieku”. W układzie modelu uwidoczni się przede wszystkim (zgeneralizowany do postaci 65+) przedział wieku ludności najstarszej. Taki model graficzny struktury wiekowej ludności będzie stanowić w przyszłości fundament wizerunku struktury wieku ludności Wielunia. Udział ludności w wieku 65+ zwiększy się z 17,4% w 2016 r. do 32,5% w 2040 r. Do 2040 r. prognozuje się także, że 63,8% mieszkańców miasta będzie w wieku 45+. Fakty te dość jasno podkreślają istotność uwzględnienia zmian struktury wiekowej ludności Wielunia w polityce ochrony zdrowia i polityce społecznej miasta.

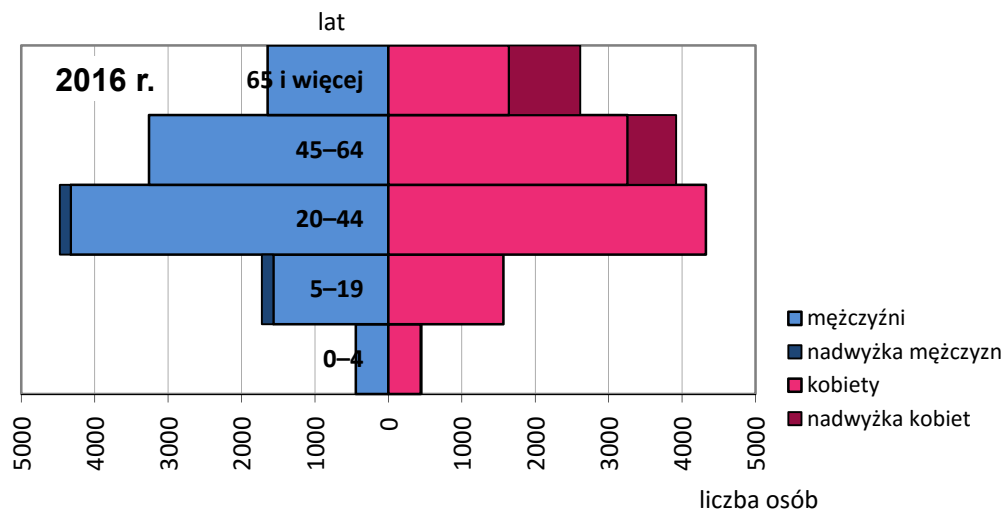
W prognozowanym okresie lat 2016–2040 zakłada się, że na relatywnie zbliżonym poziomie będą proporcje pomiędzy liczbą kobiet i liczbą mężczyzn (tab. 17). Z uwagi na bardziej zaznaczający się proces wydłużania przeciętnego wieku mężczyzn niż kobiet, liczba tych ostatnich będzie maleć relatywnie szybciej. O ile w 2016 r. na 12,9 tys. kobiet przypadało 11,5 tys. mężczyzn, o tyle w 2040 r. wartości te zbliżą się do równego współudziału i wyniosą odpowiednio 9,8 tys. i 9,2 tys. osób.

Tab. B16. Prognoza liczby ludności Wielunia w latach 2020–2040 według grup wieku ludności (przedziały 5-letnie). Wartości bezwzględne i procentowe

Rok	Liczba ludności	Wiek							
		0–4	5–19	20–44	45–64	65+	przed- produk- cyjny*	produk- cyjny*	poproduk- cyjny
wartości bezwzględne									
2016	24 423	896	3 289	8 800	7 180	4 258	4 185	14 888	5 350
2020	24 009	1 031	3 074	8 273	6 678	4 953	4 105	13 843	6 061
2025	22 923	934	2 936	7 135	6 220	5 698	3 870	12 486	6 567
2030	21 710	762	2 686	5 956	6 261	6 045	3 448	11 490	6 772
2035	20 401	647	2 470	4 746	6 396	6 142	3 117	10 415	6 869
2040	19 039	587	2 117	4 181	5 967	6 187	2 704	9 336	6 999
wartości procentowe									
2016	100,0	3,7	13,5	36,0	29,4	17,4	17,1	61,0	21,9
2020	100,0	4,3	12,8	34,5	27,8	20,6	17,1	57,7	25,2
2025	100,0	4,1	12,8	31,1	27,1	24,9	16,9	54,5	28,6
2030	100,0	3,5	12,4	27,4	28,8	27,8	15,9	52,9	31,2
2035	100,0	3,2	12,1	23,3	31,4	30,1	15,3	51,1	33,7
2040	100,0	3,1	11,1	22,0	31,3	32,5	14,2	49,0	36,8

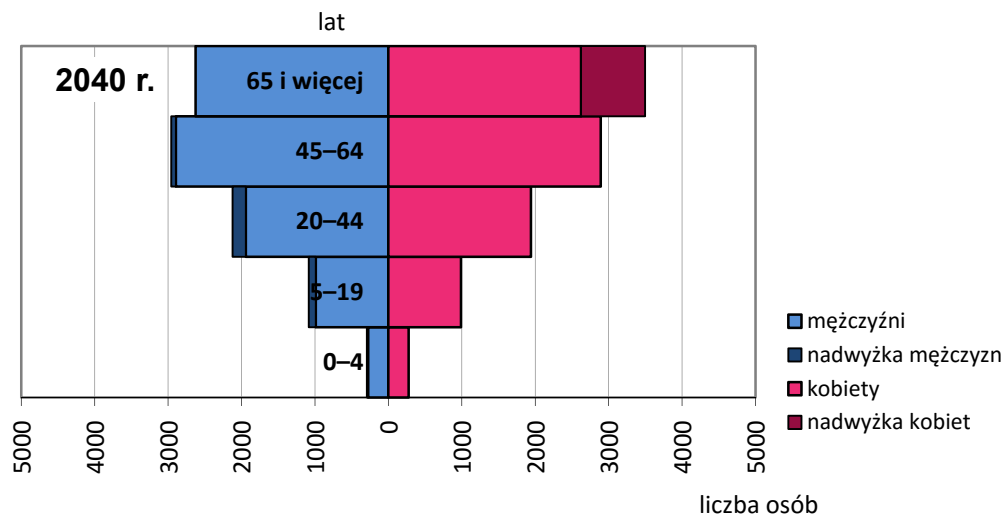
* objaśnienia jak w tab. B9.

Źródło: opracowanie własne.

Ryc. B3. Struktura wieku i płci Wielunia w 2016 roku

Źródło: opracowanie własne.

Ryc. B4. Prognozowana struktura wieku i płci ludności Wielunia w 2040 roku

Źródło: opracowanie własne.

Tab. B17. Prognoza liczby ludności Wielunia w latach 2020–2040 według płci (przedziały 5-letnie)

Rok	Ludność			Procentowy udział	
	ogółem	kobiety	mężczyźni	kobiet	mężczyzn
2016	24 423	12 879	11 544	52,7	47,3
2020	24 009	12 639	11 370	52,6	47,4
2025	22 923	11 991	10 932	52,3	47,7
2030	21 710	11 278	10 432	51,9	48,1
2035	20 401	10 530	9 871	51,6	48,4
2040	19 039	9 800	9 239	51,5	48,5

Źródło: opracowanie własne.

B4.3. Prognoza liczby ludności wg rejonów komunikacyjnych

W prognozie demograficznej dla rejonów komunikacyjnych uwzględniono łącznie 35 jednostek, w tym jedną w 2016 r. niezamieszkałą oraz trzy z liczbą mieszkańców nie przekraczającą 15 osób. Równie zróżnicowane są przedziały wielkościowe poszczególnych rejonów komunikacyjnych. Najmniejszy z nich – 15 – zamieszkały był w 2016 r. przez pięć osób, natomiast największy – 35 – przez 5,5 tys. osób.

Z uwagi na fakt, iż wydzielone rejony komunikacyjne cechują się bardzo zróżnicowaną strukturą przestrzenno-funkcjonalną i urbanistyczną oddziaływało to na konstrukcję prognozy demograficznej. Konkretyzując przyjęto taki sposób postępowania, który zakładał, że tam gdzie zróżnicowania te były szczególnie duże, osobne wyliczenia czyniono dla każdego z typów przestrzennych. Ostatecznie zsumowano wartości już dla całego rejonu komunikacyjnego. Wynik wstępny prognozy dopracowano również pod kątem zaistnienia prawdopodobieństw pewnych odchyłeń od istniejących aktualnie trendów demograficznych. Uwaga ta odnosi się szczególnie do kwestii ruchu naturalnego oraz częściowo ruchu migracyjnego związanego z postępowaniem procesu urbanizacji przestrzennej a opartym na rozwoju zabudowy niskiej indywidualnej. Elementem najbardziej niepewnym, zwłaszcza dla okresu po 2020 r. jest z kolei atrybut napływu migracyjnego związanego z potencjalnymi większymi inwestycjami deweloperskimi. Wynika to z faktu silnego zróżnicowania struktury przestrzenno-funkcjonalnej i urbanistycznej Wielunia. Stąd też zrezygnowano z oszacowania tego typu zmian na bazie podziału na rejony komunikacyjne. Wzrost liczby ludności wynikający z realizacji tego typu został natomiast wzięty pod uwagę przy analizie dotyczącej obszaru Wielunia ogółem.

Do 2040 r. przeważająca liczba (32) rejonów komunikacyjnych odnotuje spadek liczby ludności (tab.18a-f). Na niezmiennym poziomie pozostanie w jednym, a tylko w 2 wzrośnie. Ubytkowi rzeczywistemu będą podlegać niemal wszystkie duże (demograficznie) rejony demograficzne. Jednak szczególnie zauważalne będzie to w dzielnicy śródmiejskiej oraz w obrębie dużych osiedli blokowych. Przyrost rzeczywisty odnotują te jednostki, w których podstawa struktury osiedleńczej jest w zdecydowanej przewadze zabudowa jednorodzinna, a są one zlokalizowane w strefie peryferyjnej Wielunia. Uzupełnić należy, że układ jednostek terytorialnych odnotowujących przyrost ludności ma – na co już wskazywano – częściową kontynuację poza administracyjnymi granicami Wielunia – na terenie gminy wiejskiej Wieluń i gmin sąsiednich.

Analogicznie jak to miało miejsce w przypadku Wielunia, również w obrębie jego rejonów komunikacyjnych będzie miał miejsce zauważalny przyrost osób ze starszych grup wiekowych, przy jednoczesnym spadku udziału osób młodych. Grupa osób w wieku produkcyjnym mobilnym będzie na zbliżonym poziomie względem roku odniesienia 2016. Zwiększy się zaś wzrost podgrupy osób w wieku produkcyjnym niemobilnym. Oba zjawiska są dość typowe dla innych miast województwa łódzkiego

i Wieluń pod tym względem wpisuje się w tę strukturę. Zaznaczyć jednak należy, że z uwagi na rolę składowej ruchu migracyjnego, udziały poszczególnych grup wiekowych ludności będą się różnicować w poszczególnych rejonach komunikacyjnych.

Tab. B18a. Prognoza demograficzna dla rejonów komunikacyjnych Wielunia – lata 2016–2040

Lp.	Ludność	Ludność prognozowana					Zmiana zaludnienia w latach 2016–2040	
		2016	2020	2025	2030	2035	2040	w.b.
1	915	873	809	739	675	609	-306	-33,4
2	635	619	602	582	551	518	-117	-18,4
3	2 071	1 951	1 805	1 677	1 548	1 442	-629	-30,4
4	2 069	1 933	1 799	1 691	1 579	1 468	-601	-29,0
5	179	179	175	166	160	151	-28	-15,6
6	105	108	110	106	99	92	-13	-12,4
7	13	12	12	12	12	10	-3	-23,1
8	1 384	1 247	1 123	1 016	932	852	-532	-38,4
9	581	581	579	563	543	509	-72	-12,4
10	9	8	7	6	5	5	-4	-44,4
11	204	202	194	178	165	152	-52	-25,5
12	150	149	141	135	130	119	-31	-20,7
13	21	21	24	23	20	18	-3	-14,3
14	40	38	40	38	37	32	-8	-20,0
15	5	5	5	4	3	3	-2	-40,0
16	193	192	191	188	185	182	-11	-5,7
17	262	256	249	244	239	234	-28	-10,7
18	155	161	160	155	149	142	-13	-8,4
19	483	506	525	534	541	542	59	12,2
20	604	612	601	582	556	507	-97	-16,1
21	880	879	872	843	795	733	-147	-16,7
22	257	255	247	236	232	225	-32	-12,5
23	311	317	314	308	304	288	-23	-7,4
24	136	135	142	146	140	133	-3	-2,2
25	0	0	0	0	0	0	0	0,0
26	15	14	14	12	11	9	-6	-40,0
27	319	322	334	329	320	318	-1	-0,3
28	224	217	218	219	224	219	-5	-2,2
29	1 061	1 063	1 057	1 034	986	926	-135	-12,7
30	495	495	490	486	474	463	-32	-6,5
31	389	410	440	466	479	484	95	24,4
32	4 573	4 312	3 960	3 614	3 275	2 958	-1 615	-35,3
33	82	84	82	81	79	77	-5	-6,1
34	94	94	95	91	89	85	-9	-9,6
35	5 509	5 759	5 507	5 206	4 864	4 534	-975	-17,7

Źródło: opracowanie własne.

Tab. B18b. Prognoza demograficzna dla rejonów komunikacyjnych Wielunia – 2020 r.

Lp.	Ludność prognozowana w 2020 r. w wieku:					Suma
	0–4 lat	5–19 lat	20–44 lat	45–64 lat	65 i więcej lat	
1	32	107	227	228	279	873
2	22	71	202	178	146	619
3	75	257	644	510	465	1 951
4	77	249	624	534	449	1 933
5	9	20	59	56	35	179
6	4	14	37	37	16	108
7	0	4	3	3	2	12
8	40	132	351	343	381	1 247
9	19	72	173	154	163	581
10	0	2	0	3	3	8
11	9	15	67	69	42	202
12	5	17	53	43	31	149
13	1	3	5	10	2	21
14	1	4	18	8	7	38
15	0	1	3	0	1	5
16	10	38	81	48	15	192
17	10	43	89	58	56	256
18	4	21	55	47	34	161
19	24	75	161	162	84	506
20	23	82	189	156	162	612
21	35	111	291	230	212	879
22	7	41	71	64	72	255
23	10	36	109	94	68	317
24	6	25	47	33	24	135
25	0	0	0	0	0	0
26	0	3	3	6	2	14
27	14	39	103	93	73	322
28	9	42	86	50	30	217
29	49	152	375	284	203	1 063
30	22	49	184	178	62	495
31	20	58	143	126	63	410
32	165	537	1 485	1 068	1 057	4 312
33	5	10	32	19	18	84
34	3	14	31	24	22	94
35	321	730	2 272	1 762	674	5 759

Źródło: opracowanie własne.

Tab. B18c. Prognoza demograficzna dla rejonów komunikacyjnych Wielunia – 2025 r.

Lp.	Ludność prognozowana w 2025 r. w wieku:					Suma
	0–4 lat	5–19 lat	20–44 lat	45–64 lat	65 i więcej lat	
1	26	94	197	207	285	809
2	25	60	173	170	174	602
3	71	232	534	505	463	1805
4	83	224	543	524	425	1799
5	7	19	54	57	38	175
6	5	12	40	34	19	110
7	0	2	5	3	2	12
8	36	118	289	354	326	1123
9	20	64	146	159	190	579
10	0	2	0	2	3	7
11	6	17	58	54	59	194
12	5	17	40	38	41	141
13	0	2	8	9	5	24
14	1	3	14	14	8	40
15	0	1	2	1	1	5
16	10	41	71	50	19	191
17	11	34	80	65	59	249
18	5	22	46	39	48	160
19	22	75	157	148	123	525
20	25	63	176	152	185	601
21	34	109	254	205	270	872
22	5	33	60	61	88	247
23	10	37	89	91	87	314
24	10	21	44	36	31	142
25	0	0	0	0	0	0
26	0	1	4	7	2	14
27	15	41	99	83	96	334
28	10	34	75	51	48	218
29	46	134	331	277	269	1057
30	25	48	168	175	74	490
31	20	58	146	121	95	440
32	139	497	1 169	1 038	1 117	3960
33	4	11	28	19	20	82
34	4	13	27	24	27	95
35	254	797	2 008	1 447	1 001	5507

Źródło: opracowanie własne.

Tab. B18d. Prognoza demograficzna dla rejonów komunikacyjnych Wielunia – 2030 r.

Lp.	Ludność prognozowana w 2030 r. w wieku:					Suma
	0–4 lat	5–19 lat	20–44 lat	45–64 lat	65 i więcej lat	
1	25	80	158	197	279	739
2	20	59	151	162	190	582
3	58	201	449	517	452	1677
4	71	200	498	478	444	1691
5	5	20	39	62	40	166
6	5	11	34	28	28	106
7	0	1	5	3	3	12
8	28	102	245	334	307	1016
9	20	56	138	151	198	563
10	0	0	1	2	3	6
11	3	20	40	43	72	178
12	4	17	26	36	52	135
13	0	2	6	8	7	23
14	0	3	9	18	8	38
15	0	0	2	2	0	4
16	9	33	63	63	20	188
17	12	30	76	65	61	244
18	5	16	42	41	51	155
19	19	69	141	142	163	534
20	25	58	161	133	205	582
21	28	102	215	214	284	843
22	5	21	55	61	94	236
23	10	29	85	89	95	308
24	8	21	47	32	38	146
25	0	0	0	0	0	0
26	0	0	4	6	2	12
27	10	41	81	81	116	329
28	9	28	72	57	53	219
29	39	123	296	271	305	1034
30	20	59	151	158	98	486
31	20	63	140	119	124	466
32	114	414	886	1 209	991	3614
33	5	11	22	22	21	81
34	5	14	24	20	28	91
35	180	782	1 594	1 437	1 213	5206

Źródło: opracowanie własne.

Tab. B18e. Prognoza demograficzna dla rejonów komunikacyjnych Wielunia – 2035 r.

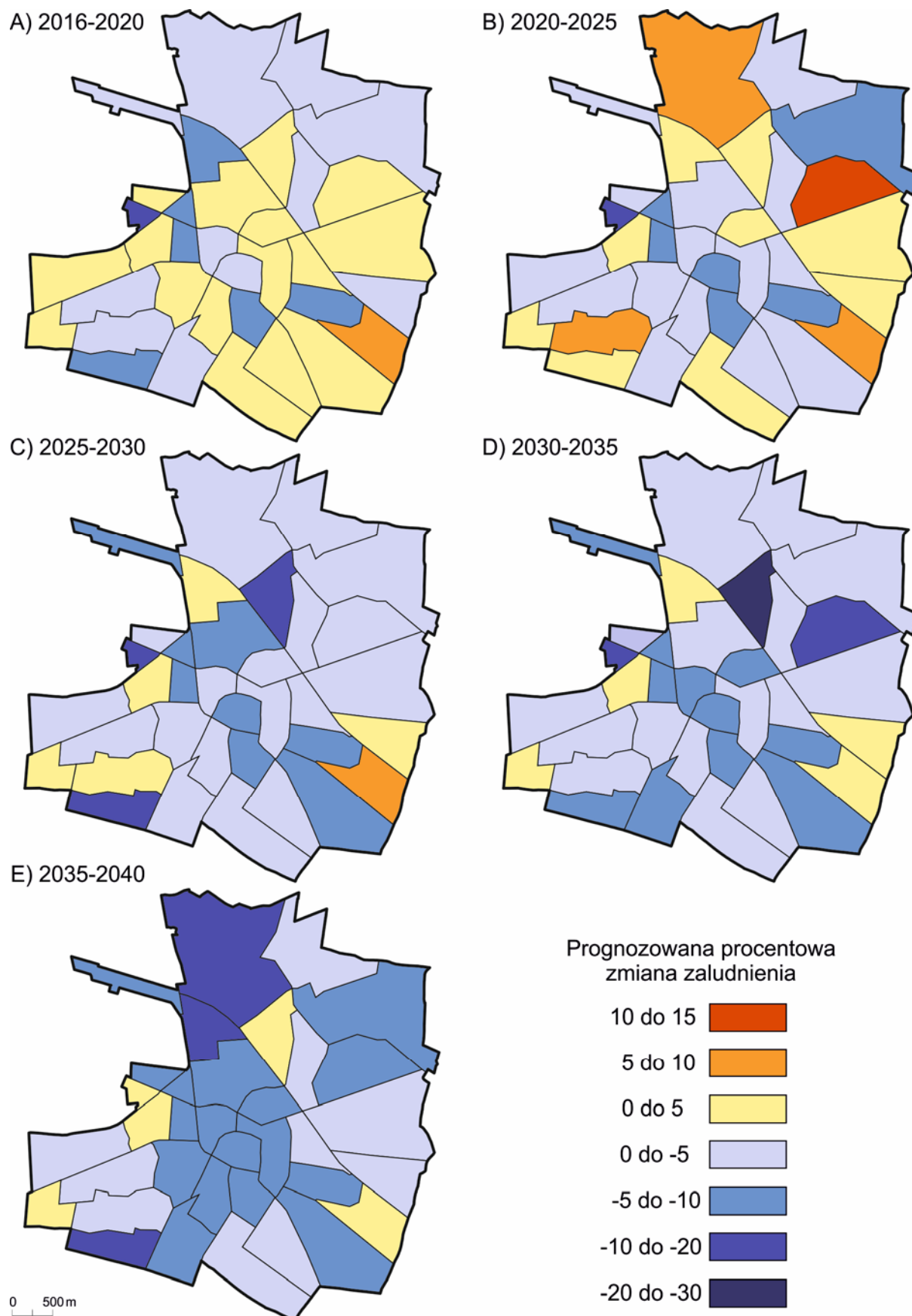
Lp.	Ludność prognozowana w 2035 r. w wieku:					Suma
	0–4 lat	5–19 lat	20–44 lat	45–64 lat	65 i więcej lat	
1	22	65	130	192	266	675
2	15	59	118	149	210	551
3	49	177	370	507	445	1548
4	55	204	401	441	478	1579
5	5	21	30	54	50	160
6	5	14	22	26	32	99
7	0	0	4	4	4	12
8	22	88	192	296	334	932
9	19	58	124	148	194	543
10	0	0	1	2	2	5
11	1	17	23	50	74	165
12	4	14	25	35	52	130
13	0	1	5	3	11	20
14	1	2	9	17	8	37
15	0	0	1	2	0	3
16	10	28	60	52	35	185
17	10	32	65	68	64	239
18	5	14	33	40	57	149
19	18	65	125	146	187	541
20	20	66	135	129	206	556
21	26	91	172	231	275	795
22	10	14	50	58	100	232
23	10	29	74	81	110	304
24	6	23	36	31	44	140
25	0	0	0	0	0	0
26	0	0	4	4	3	11
27	10	38	63	87	122	320
28	8	28	72	60	56	224
29	33	122	237	284	310	986
30	12	65	134	112	151	474
31	15	62	132	129	141	479
32	100	359	717	1 206	893	3275
33	5	14	17	23	20	79
34	5	12	26	19	27	89
35	146	688	1 139	1 710	1 181	4864

Źródło: opracowanie własne.

Tab. B18f. Prognoza demograficzna dla rejonów komunikacyjnych Wielunia – 2040 r.

Lp.	Ludność prognozowana w 2040 r. w wieku:					Suma
	0–4 lat	5–19 lat	20–44 lat	45–64 lat	65 i więcej lat	
1	19	56	124	150	260	609
2	12	55	92	142	217	518
3	44	158	324	463	453	1442
4	41	188	333	415	491	1468
5	4	16	31	40	60	151
6	5	15	17	27	28	92
7	0	0	4	3	3	10
8	18	75	156	229	374	852
9	15	58	103	136	197	509
10	0	0	1	0	4	5
11	2	10	18	51	71	152
12	3	12	18	35	51	119
13	1	0	4	4	9	18
14	0	2	8	14	8	32
15	0	0	1	2	0	3
16	10	28	61	48	35	182
17	10	33	60	52	79	234
18	5	15	25	40	57	142
19	16	58	124	141	203	542
20	16	60	115	116	200	507
21	24	78	158	216	257	733
22	9	19	42	50	105	225
23	9	27	53	81	118	288
24	5	23	32	31	42	133
25	0	0	0	0	0	0
26	0	0	2	3	4	9
27	10	34	59	88	127	318
28	6	27	65	66	55	219
29	29	110	216	262	309	926
30	10	57	96	114	186	463
31	15	56	115	133	165	484
32	97	299	644	1 066	852	2958
33	1	14	20	20	22	77
34	3	14	24	16	28	85
35	148	520	1 036	1 713	1 117	4534

Źródło: opracowanie własne.

Ryc. B5. Prognozowana zmiana liczby ludności

Źródło: opracowanie własne